

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2004-2005

Nr. 2

INTEGRAAL VERSLAG

VERGADERING VAN VRIJDAG 12 NOVEMBER 2004

OCHTENDVERGADERING

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	31
MEDEDELING	31
ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O. art. 52, 53 en 54) TOT VASTSTELLING VAN DE BEGROTINGSWIJZIGING 2 EN B VOOR 2004 – 6 (2004- 2005 nrs 1 en 2) en ACTUALITEITSINTERPELLATIE (R.v.O. art. 60) VAN MEVROUW BRIGITTE DE PAUW TOT DE HEER PASCAL SMET, COLLEGELID BEVOEGD VOOR CULTUUR EN PATRIMONIUM, betreffende de subsidies aan de hoofdstedelijke sociaal-culturele verbonden .	31
<i>Sprekers : de heren Jan Béghin, verslaggever, Walter Vandenbossche, mevrouw Brigitte De Pauw, de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter, mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid en me- vrouw Adelheid Byttebier)</i> Aanneming van de artikelen Stemmingen	
MOTIE VAN OVEREENSTEMMING	36
Stemming	36
SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIE (R.v.O. art. 59) VAN DE HEER JEAN-LUC VANRAES TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COL- LEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENARENZAKEN, be- treffende de Vlaamse zorgverzekering,	37

ACTUALITEITSINTERPELLATIE (R.v.O. art. 60) VAN MEVROUW MARIE-PAULE QUIX TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENARENZA- KEN, OMTRENT DE REGULARISATIE VAN DE ZORGVERZEKERING VOOR BRUS- SELAARS en VRAAG (R.v.O. art. 57).	37
<p>van mevrouw Brigitte De Pauw tot mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Wel- zijn, Gezondheid en Ambtenarenzaken, over de zorgverzekering</p> <p><i>Sprekers : de heer Jean-Luc Vanraes, mevrouw Marie-Paule Quix, mevrouw Brigitte De Pauw, de heer Jos Van Assche, mevrouw Adelheid Byttebier en de heer Jan Béghin.</i></p>	
HOREN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS VERKOZEN IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST OVER DE ZORGVERZEKERING	40
<p><i>Sprekers : mevrouw Greet Van Linter, de heer Sven Gatz, mevrouw Elke Roex en de heer Steven Vanackere)</i></p>	
INTERPELLATIE, ACTUALITEITSINTERPELLATIE, VRAAG (R.v.O. art. 59, 60 en 57). . .	43
Voortzetting.	43
<p><i>Spreker : mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid</i></p>	
INTERPELLATIE (R.v.O. art. 59)	47
<p>VAN MEVROUW ADELHEID BYTTEBIER TOT MEVROUW BRIGITTE GROU- WELS, COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENA- RENZAKEN, met betrekking tot de advisering voor projecten bij het Impulsfonds voor het migrantenbeleid</p> <p><i>Sprekers : mevrouw Adelheid Byttebier, mevrouw Brigitte De Pauw en mevrouw Brigitte Grou- wels, collegelid</i></p>	
ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O. art. 58)	50
<p>van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting en de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, betreffende de tussenkomst van de VGC voor de herstelling van het gemeenschapscentrum De Rinck</p>	
VRAGEN (R.v.O. art. 57).	50
<p>van de heer Jan Béghin tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting, over het spijbelgedrag van Brusselse jongeren ;</p> <p>van de heer Jean-Luc Vanraes tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor On- derwijs, Beroepsopleiding en Begroting en mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Ambtenarenzaken, over de aanwending van de middelen uit het Brusselfonds ;</p> <p>van mevrouw Carla Dejonghe tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Pa- trimonium, betreffende de financiering van het lokaal cultuurcoördinatiebeleid in de Brusselse gemeenten</p>	

Vergadering van vrijdag 12 november 2004

OCHTENDVERGADERING

– *De vergadering wordt om 9u45 geopend.*

Voorzitter : de heer Jean-Luc Vanraes

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter.– Hebben zich verontschuldigd voor deze vergadering : de heer Jos Chabert, buitenslands, de heren Johan Demol en Frederic Erens en mevrouw Els Ampe, gezondheidsredenen.

Ik meld eveneens dat collegelid Pascal Smet verhinderd is wegens ambtsverplichtingen. Collegevoorzitter Guy Vanhengel zal namens collegelid Pascal Smet antwoorden.

MEDEDELING

De voorzitter.– Bij brief brengt de voorzitter van het Parlement de la Communauté française ter kennis dat het Parlement de la Communauté française zich ter zitting van 19 oktober 2004 geconstitueerd heeft.

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 52, 53, 54) HOUDENDE VASTSTELLING VAN DE BEGROTINGSWIJZIGING 2 en B VOOR 2004 – 6 (2004-2005 – nrs 1 en 2)

en ACTUALITEITSINTERPELLATIE (R.v.O. art. 60) VAN MEVROUW BRIGITTE DE PAUW TOT DE HEER PASCAL SMET, COLLEGELID BEVOEGD VOOR CULTUUR EN PATRIMONIUM, over de subsidies toegekend aan de hoofdstedelijke sociaal-culturele verbonden

Algemene bespreking

De heer Jan Béghin, verslaggever.– In deze tweede begrotingswijziging zijn er twee belangrijke verschuivingen. De VGC heeft 417.500 euro bijkomend in ontvangst genomen van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot het Stedenfonds. Bovendien werd inzake dit fonds nog eens 100.000 euro aan subsidies teruggevorderd, zodat in totaal 517.500 euro naar het reservefonds voor het stedenbeleid kon worden overgeboekt.

Binnen het beleidsdomein Onderwijs werden de uitgaven- en ontvangstenartikelen met betrekking tot het Huis van het Nederlands aangepast omdat de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap sedert 1 september 2004 rechtstreeks worden uitgekeerd aan het Huis van het Nederlands en niet meer via onze instelling.

In het beleidsdomein Cultuur zijn er enkele kleine herschikkingen, zonder in globo meer of minder uitgaven vast te stellen.

Binnen de sector Algemeen Welzijnsbeleid zijn er meeruitgaven ten belope van 84.000 euro voor

Béghin

onder andere subsidies aan de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad.

Deze nieuwe raming leidt in totaal tot uitgaven van 127.817.367 euro en ontvangsten van 127.831.069 euro.

In de buitengewone dienst wordt 8.160.000 euro overgeboekt vanuit het Onderwijsfonds voor de financiering van containerklassen, de renovatiewerken aan het Huis van het Nederlands in de Marcqstraat en voor investeringssubsidies aan DIGO. De buitengewone dienst vertoont zodoende een batig saldo van 54.831.087 euro.

Tijdens de algemene bespreking werd een aantal vragen omtrent het Huis van het Nederlands gesteld. Ik verwijs daarvoor naar het verslag van de commissie Begroting van 8 november 2004. Voorts werden twee vragen gesteld over het Stedelijk Impulsbeleid en de hoofdstedelijke verbonden waarop slechts een voorlopig antwoord werd gegeven. We verwachten vandaag een definitief antwoord van de collegeleden.

Tot slot heb ik in de commissie een oproep gedaan om het bonusbedrag van 13.700 euro aan de armoedeproblematiek te besteden. Het collegelid vond het niet nodig daar toen op in te gaan, aangezien hij deze zeer bescheiden bonus niet lukraak wenste te besteden.

Ik wens nog een aantal opmerkingen te formuleren namens mijn fractie. Ik herhaal de twee vragen waarop ik een voorlopig antwoord kreeg. Alle collega's en ook de collegeleden hebben brieven ontvangen over het feit dat twee nieuwe hoofdstedelijke verbonden werden erkend, maar dat hiermee in de begrotingsartikelen geen rekening werd gehouden waardoor de beschikbare kredieten over méér verbonden verdeeld worden. De verbonden benadrukken dat deze subsidievermindering een kwestie van leven of dood wordt. Ze verwijzen naar het Zomerakkoord waarin staat dat de VGC de ondersteuning van de verenigingen op hetzelfde peil wil houden en waar mogelijk uitbreiden. Eigenlijk wordt nu de facto een subsidievermindering doorgevoerd voor de verbonden die vroeger reeds erkend waren. Hoe zal het College dit probleem oplossen? Kan dit via een derde begrotingswijziging waarbij deze bedragen worden aangepast?

Voorts herhaal ik mijn vraag over het Stedelijk Impulsbeleid. Er wordt meer dan 500.000 euro bijkomend geboekt voor het Stedenfonds, maar dit bedrag wordt meteen ook uitgegeven. Waarvoor zal dit geld worden gebruikt?

Tot slot kom ik terug op mijn vraag inzake het Armoederapport. Het verrast me dat de beleidsverantwoordelijken niet erg enthousiast reageren wanneer het over het Armoederapport gaat. Dat is nogmaals gebleken op de laatste vergadering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waar minister-voorzitter Charles Picqué verklaarde dat hij het niet nodig vond dit op dit ogenblik te agenderen. Het Armoederapport is nochtans al in juni 2004 ingediend bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en werd onder haar verantwoordelijkheid opgesteld. We zullen dit opnieuw herhalen naar aanleiding van de bespreking van de begroting 2005. Ik neem me voor goed na te gaan of het engagement om rekening te houden met de suggesties van het Armoederapport wordt nageleefd.

Het voorstel met het oog op een betere subsidiëring van de schuldbemiddelingsdiensten is niet lukraak. Dit is de belangrijkste conclusie van het Armoederapport. De ambtenaren en wetenschappers die het rapport hebben opgesteld, hebben dit heel nadrukkelijk als suggestie naar voren geschoven.

De heer Walter Vandenbossche.— De financiering van het Huis van het Nederlands wordt door deze begrotingswijziging overgenomen door Vlaanderen, maar het bedrag blijft ongewijzigd. We moeten de nodige waarborgen krijgen dat de VGC het debat over het Huis van het Nederlands mee kan voeren. Het Huis van het Nederlands neemt leuke initiatieven zoals bijvoorbeeld Nederlands voor middenstanders. Het gaat echter om een punctuele actie. Indien blijkt dat tientallen ondernemers hiervoor kandidaat zijn, antwoordt het Huis van het Nederlands dat de tijd daarvoor nog niet rijp is.

Het Huis van het Nederlands wordt gemediateerd, maar kan niet beantwoorden aan de verwachtingen die het heeft gecreëerd. Dit uitmuntende initiatief moet zijn diepgang behouden en een grondige begeleiding blijven bieden aan diegenen die kennis willen maken met onze taal en cultuur. Het Huis van het Nederlands mag niet veranderen in een mediacircus met punctuele oppervlakkige acties. Ik vraag dan ook te blijven debatteren over de wijze waarop het Huis van het Nederlands in de

Vandenbossche

toekomst kan worden uitgebouwd. Voor het overige zal mijn fractie deze begrotingswijzing uiteraard goedkeuren.

Mevrouw Brigitte De Pauw.— Met deze interpellatie wens ik me aan te sluiten bij de woorden van de heer Jan Béghin over de subsidies voor de hoofdstedelijke culturele verbonden.

Op 5 november 2004 ontvingen we een brief van alle verbonden. Daarin deelden ze ons mee dat ze ten eerste verbolgen zijn over de vermindering van hun subsidies. Blijkbaar heeft collegelid Pascal Smet deze beslissing nogal onverwachts genomen.

Ik ben ook bezorgd over het feit dat deze beslissing niet besproken werd met de sector zelf. Er heeft dus nooit een debat plaats gehad en de verbonden hebben hun mening dus niet kunnen geven. Ze hebben zich niet kunnen voorbereiden. Bovendien worden ze nu geconfronteerd met een lager subsidiebedrag dan voorzien terwijl hun uitgaven voor het hele jaar 2004 al vastliggen.

Deze beslissing staat in schril contrast met het Zomerakkoord waarin tot twee maal toe sprake is over het verenigingsleven. Bij de strategische doelstelling staat vermeld: “Een hechte samenwerking van de VGC met de brede waaier aan spontane initiatieven en georganiseerde netwerken, die onze hoofdstad rijk is, blijft aangewezen. Hun voluntaristische inzet, veelal op vrijwillige basis, hun terreinervaring en deskundigheid zijn belangrijke troeven. De VGC heeft steeds haar beleid ontwikkeld in samenspraak met deze actoren. Zij zijn en blijven dan ook onmisbare partners in de uitvoering van het Vlaamse gemeenschapsbeleid in de hoofdstad.”

Bij de operationele doelstelling van het Zomerakkoord staat dan weer dat “het verenigingsleven een hoeksteen is en blijft van het Vlaams gemeenschapsleven in de hoofdstad. Onze verenigingen onderhouden de verbondenheid tussen stadsbewoners en gaan de anonimiteit van het stadsleven tegen. De VGC wil de ondersteuning van verenigingen op hetzelfde peil houden en waar mogelijk uitbreiden.”

Het subsidiebedrag is hetzelfde gebleven. Er worden echter twee verbonden aan de lijst van te sub-

sidiëren verbonden toegevoegd. Deze verbonden werden voorlopig erkend. Is het College bereid om bij de begrotingswijziging 3 en C het subsidiebedrag te verhogen zodat alle verbonden de voorziene bedragen kunnen ontvangen? Voor 2005 wordt de toestand nog schrijnender. In 2005 moeten deze verbonden immers meer subsidies krijgen om onder meer hun personeelskosten te betalen. Aangezien het totale subsidiebedrag hetzelfde blijft, zal een aantal verbonden met ernstige personeelsproblemen geconfronteerd worden. Ik had graag vernomen wat de vooruitzichten zijn voor de begroting 2005.

Ten slotte is er blijkbaar weinig overleg geweest met de sector zelf en werd er niets van dit alles besproken in de advieswerkgroepen. Is het collegelid bereid om het overleg met de sector en de advieswerkgroepen opnieuw te activeren?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— Verwijzend naar het uitstekende verslag van de heer Jan Béghin en naar de boeiende interpellatie van mevrouw Brigitte De Pauw over de verbonden, zal ik antwoorden namens collegelid Pascal Smet.

De vermindering van de subsidies 2004 aan de hoofdstedelijke verbonden voor volksontwikkeling in verenigingsverband betreft enkel de werkingsubsidies. Aan de personeelssubsidie wordt niet geraakt. Dit is een direct gevolg van de erkenning van twee nieuwe verbonden in september van dit jaar, namelijk het Rodenbachfonds en de Vlaamse Volksbeweging.

Beide verenigingen voldeden de afgelopen twee jaar aan alle voorwaarden voor erkenning en subsidiëring. Deze voorwaarden worden bepaald in verordening 95/05 van 5 februari 1996 houdende erkenning en subsidiëring van volksontwikkelingswerk in verenigingsverband. Zowel het Rodenbachfonds als de Vlaamse Volksbeweging werden om budgettaire redenen tot nog toe niet erkend. Op verzoek van collegelid Brigitte Grouwels werden de twee nieuwe verbonden in september van dit jaar erkend. Zij kregen voor 2004 elk een basis-subsidie van 2.480 euro.

Concreet gaat het dus om een bedrag van 4.960 euro op een totale uitgave van 403.000 euro of iets meer dan één procent van de middelen van de werkingsuitgaven. Mevrouw De Pauw zal zich ongetwijfeld herinneren dat bij de opmaak van de be-

Vanhengel

grotting 2004 de sector Cultuur, Jeugd en Sport een belangrijke inspanning heeft moeten doen om de stijging van de lonen voor onder meer de gemeenschapscentra te compenseren. Het was in die context niet mogelijk om binnen de begroting Cultuur begrotingsartikels structureel te laten stijgen.

We stonden dus voor twee keuzes. Ofwel moesten we voor de derde maal de eigen verordening van de Raad niet toepassen. Indien we dit deden zou het College ongetwijfeld een parlementaire vraag gekregen hebben waarom het de twee nieuwe verbonden niet erkende. Ofwel moesten we de verordening volledig toepassen en de twee nieuwe verbonden een loonsubsidie toekennen. Voor de erkende verbonden had dit ongetwijfeld voor budgettaire problemen gezorgd. Het College heeft geopteerd voor de derde weg. Enerzijds was dit een signaal voor de nieuwe verbonden dat wij aan hun vraag willen tegemoet komen. Anderzijds wilden we ook niet dat dit voor onoverkomelijke problemen zou zorgen bij de andere verbonden.

Omdat het ging om een formele uitvoering van een verordening, werd deze beslissing niet afzonderlijk aan het advies van de werkgroep onderworpen. Dit neemt niet weg dat alle reeds erkende verbonden al geruime tijd wisten dat twee nieuwe verbonden aan de deur klopten. De vraag om het overleg met de sector opnieuw te activeren, is naast de kwestie. De advieswerkgroepen hebben, sinds het aantreden van het nieuwe College, maandelijks vergaderd. Ze hebben dus de gelegenheid gehad het onderwerp aan te kaarten.

Bovendien lijkt de gelijkschakeling van “overleg met de advieswerkgroep” met “overleg met de sector” te eng. Collegelid Pascal Smet wil het overleg met de sector opentrekken en het debat over het sociaal-cultureel werk in een breder perspectief plaatsen. Dit moet gebeuren door de verhouding tussen de groei van de verbonden en de evolutie van het lokale aanbod uit te klaren, door de plaats van de zelforganisaties te bevragen en door de ondersteunende rol van de gemeenschapscentra ten aanzien van het lokale sociaal-culturele werk in kaart te brengen. Dat zal de komende maanden gebeuren. Ook de hoofdstedelijke verbonden zullen in deze zoekconferentie een belangrijke partner zijn.

Over de perspectieven voor de begroting 2005 moet collegelid Pascal Smet het antwoord schuldig blijven. De voorbereidingen zijn pas gestart. Bij de bespreking van de ontwerp-begroting 2005 zal dit onderwerp ongetwijfeld terug op tafel komen in de Raad. Bovendien is de bovenvermelde verordening achterhaald omdat ze steunt op een decreet dat niet meer bestaat. In de loop van 2005 zal daarom een nieuwe verordening opgesteld worden. Het is vanzelfsprekend dat dit alles zal gebeuren in samspraak met de sector zelf.

Er waren ook nog andere vragen, onder meer van de heer Béghin en op zijn vragen over het Stedensfonds zal collegelid Brigitte Grouwels dieper ingaan.

De heer Walter Vandenbossche stelde een vraag over het Huis van het Nederlands. De lessen Nederlands voor handelaars waren inderdaad een zeer succesvol initiatief. Dit project werd samen met de stad Brussel en met het Town Management van Brussel uitgewerkt. Deze partner zorgde ervoor dat het project slaagde. Verder voorzag het Huis van het Nederlands in een financiële tussenkomst. Mocht een schepen van middenstand van een andere gemeente een initiatief willen ontwikkelen, dan staat het Huis van het Nederlands hier ongetwijfeld voor open.

De heer Walter Vandenbossche.— De collegevoorzitter vergist zich. Ik ken een schepen van middenstand die iets dergelijks heeft gedaan.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— Heeft hij zich beleefd en vriendelijk tot het Huis van het Nederlands gericht? Het moet toch mogelijk zijn dat het Huis van het Nederlands een initiatief van een schepen ondersteunt? (*Glimlachjes*) Door het overgrote succes van het initiatief in het centrum van de stad is het echter niet mogelijk dat men onmiddellijk een soortgelijk initiatief elders in de stad kan ontplooiën. Men moet de mensen die zich in het Huis van het Nederlands met deze initiatieven bezighouden, ook de kans geven een en ander te verwerken. Het Huis van het Nederlands verricht immers heel wat werk.

Voor de taalopleidingen, waaronder dus ook de taalopleidingen voor handelaars ressorteren, zijn de VGC en ikzelf zinnens de middelen in de begroting 2005 te verhogen. Hierbij kan de VGC als financieringskanaal fungeren. We voelen immers aan

Vanhengel

dat dit initiatief succes kent en het dus nodig is dat er bijkomende middelen ter beschikking worden gesteld. De vraag van de heer Vandenbossche zal dus pas in de lente van 2005 volledig beantwoord kunnen worden.

De vraag over het Armoederapport en de schuldbemiddelingsdiensten nemen we mee naar de begrotingsbesprekingen 2005. De heer Béghin dient wel te weten dat de financiering van de schuldbemiddelingsdiensten binnen het Brusselse institutionele model tot nu toe steeds een bevoegdheid is geweest van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De heer Jan Béghin.– Twee schuldbemiddelingsdiensten ressorteren expliciet onder de Vlaamse Gemeenschap en worden erdoor gesubsidieerd, namelijk het Leger des Heils en de vzw Archipel.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Collegelid Brigitte Grouwels zal daarop ingaan. Of we iets speciaal moeten doen voor deze twee organisaties, laat ik aan haar appreciatie over bij de opmaak van de begroting 2005.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.– Schuldbemiddeling is een moeilijk probleem in Brussel en we wensen allemaal dat er ter zake een actiever beleid kan worden gevoerd. De OCMW's spelen daarin een belangrijke rol. Schuldbemiddeling wordt in Brussel echter best behandeld door de bicommunautaire sector en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Omdat er iets moest gebeuren, werden de opgesomde initiatieven voor de vzw Archipel en het Leger des Heils door Vlaanderen genomen. Bij de opmaak van de begroting 2005 zal dit worden bekeken. Ik kan nu geen concrete antwoorden geven, maar de vraag kan opnieuw worden gesteld in het kader van de opmaak van de begroting 2005.

De andere vragen van de heer Jan Béghin handelen over het Stedenfonds en de bijkomende middelen. Er werd 517.500 euro aan bijkomende middelen ingeschreven. Dit bedrag is enerzijds op te splitsen in de geraamde 100.000 euro aan teruggevorderde saldi van subsidies voor vzw's en anderzijds betreft het het ongebruikte stedenfondssaldo van 2003, ten bedrage van 417.500 euro. Het is nog niet duidelijk hoe dat bedrag zal worden besteed.

Op dit ogenblik worden enkele projecten besproken en onderzocht. Er liggen concrete projecten op tafel voor de sectoren Onderwijs en Welzijn. In de sector Onderwijs draaien de meeste projecten rond taalondersteuning. Er wordt nog serieus gediscussieerd over de bestemming van de middelen voor de sector Welzijn. De noden zijn enorm en er zijn zeer veel projecten. Ik kan nog geen lijst van projecten geven. Van zodra het College een concreet voorstel heeft uitgewerkt, zal dit worden voorgelegd aan de VGC.

Mevrouw Adelheid Byttebier.– We stellen vast dat de ingrepen in deze begrotingsherziening beperkt zijn en coherent zijn met het beleid dat tijdens de vorige regeerperiode werd gevoerd. Wij zullen de begrotingswijziging wel goedkeuren.

Mevrouw Brigitte De Pauw.– Ik ben ontgoocheld over het antwoord dat door de collegevoorzitter werd verstrekt namens collegelid Pascal Smet. Het geld wordt herverdeeld omdat er twee nieuwe verbonden bijkomen. Zoals de verbonden zelf zeggen, is deze werkwijze niet aangewezen. De verbonden willen samenwerken. Nu worden de twee nieuwe verbonden echter uitgespeeld tegen de bestaande. Ik vind het positief dat er verbonden bijkomen en zij moeten alle kansen krijgen. Ik merk evenwel dat het collegelid niet bereid is het budget te verhogen. Het collegelid reageert minimalistisch op de vermindering van de toelage van de bestaande verbonden. Ik stel voor dat hij de verbonden uitnodigt en de financiële implicaties bekijkt.

Wij zullen nu de begrotingswijziging goedkeuren, maar vóór het einde van het jaar wensen wij hierover een ernstig debat te voeren. Dit probleem vereist een duidelijk antwoord indien het College coherent wil handelen met het Zomerakkoord en zijn doelstellingen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Ik zal de boodschap overmaken aan collega Pascal Smet.

– *De algemene bespreking is gesloten.*

– *Het incident is gesloten.*

Stemmingen

– De artikelen van het ontwerp worden zonder opmerkingen aangenomen.

Voorzitter

- Het ontwerp van verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B voor 2004 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Hebben ja gestemd : Jan Béghin, Adelheid Byttebier, René Coppens, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Marie-Paule Quix, Walter Vandenbossche, Jean-Luc Vanraes

Hebben neen gestemd : Dominiek Lootens-Stael, Erland Pison, Valérie Seyns, Jos Van Assche

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)

De voorzitter.– Conform artikel 54 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie dient de Raad een motie van overeenstemming in om te bevestigen dat de tabellen, gevoegd bij het ontwerp van verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B voor het dienstjaar 2004, in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van die verordeningen en er als zodanig een integrerend deel van uitmaken.

De motie van overeenstemming werd ingediend door mevrouwen Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw en Marie-Paule Quix.

De tekst werd op de banken rondgedeeld en luidt als volgt :

‘Motie van overeenstemming betreffende de tabellen gevoegd bij de begrotingswijziging 2 en B voor 2004’

De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie,

Gelet op het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B – 2004

Gelet op de door het College ingediende tabellen bij het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B voor 2004

Gelet op het onderzoek van de ontwerpen en tabellen in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën en Begroting,

Gelet op artikel 54 van het Reglement van Orde van de Raad,

verklaart

dat de tabellen die gevoegd zijn bij de verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B voor 2004

in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van deze verordeningen en er als zodanig een integrerend deel van uitmaken.

- De motie van overeenstemming wordt aangenomen met 8 ja-stemmen en 4 onthoudingen.

Hebben ja gestemd : Jan Béghin, Adelheid Byttebier, René Coppens, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Marie-Paule Quix, Walter Vandenbossche, Jean-Luc Vanraes

Hebben zich onthouden : Dominiek Lootens-Stael, Erland Pison, Valérie Seyns, Jos Van Assche

Voorzitter : de heer René Coppens

INTERPELLATIE (R.V.O. ART. 59) VAN DE HEER JEAN-LUC VANRAES TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENARENZAKEN, betreffende de Vlaamse zorgverzekering

ACTUALITEITSINTERPELLATIE (R.V.O. ART. 60) VAN MEVROUW MARIE-PAULE QUIX TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENARENZAKEN, omtrent de regularisatie van de zorgverzekering voor Brusselaars

VRAAG (R.V.O. ART. 57) VAN MEVROUW BRIGITTE DE PAUW TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGELID BE-

VOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENARENZAKEN, over de zorgverzekering

De heer Jean-Luc Vanraes.— Het probleem van de zorgverzekering werd reeds uitgebreid behandeld tijdens de vorige regeerperiode. Een drietal jaar geleden besliste Vlaanderen de verplichte zorgverzekering in te voeren voor alle Vlamingen. Voor de Brusselaars werd een uitzondering gecreëerd door hen de keuze te geven de zorgverzekering al dan niet te onderschrijven. In Brussel is er echter een totaal gebrek aan Nederlandstalige zorgverstrekkers en instellingen. Bij wijze van uitzondering stond men toe dat ook bicommunautaire instellingen als zorgverstrekkers mochten optreden en daarvoor zouden worden erkend. De bicommunautaire instellingen werden echter pas eind november 2003 hierover ingelicht, wat betekent dat zij slechts één maand de tijd hadden om de regeling te onderschrijven. Zelf ben ik voorzitter van een OCMW en had ik me goed voorbereid omdat ik goed was geïnformeerd. Ik heb de lokale overheid ervan kunnen overtuigen het OCMW van Ukkel de regeling te laten onderschrijven. Slechts drie andere Brusselse OCMW's en 61 bicommunautaire instellingen, zoals homes en ziekenhuizen, hebben dit eveneens gedaan. De Vlaamse Brusselaars worden dus niet op dezelfde manier behandeld als de andere Vlamingen. Zij betalen al enkele jaren de verzekering. Velen zitten in instellingen die niet de nodige erkenning hebben en krijgen dus niet de zorgverstrekking waarvoor zij hebben betaald.

Op 28 oktober 2004 hoorde ik dat Vlaams minister Vervotte een aantal situaties zou regulariseren. Ik had een optimistische kijk op de zaak en verwachtte dat men de termijnen voor tussenkomst van de zorgverzekering zou herzien. Zo zou de termijn worden verlengd waardoor bicommunautaire instellingen zich alsnog zouden kunnen inschrijven in de Vlaamse zorgverzekering.

Ik heb intussen verschillende interpretaties gehoord. In Brussel Deze Week werd gesteld dat men voor de Brusselaars beter wat zou wachten. Vervolgens heb ik gehoord wat in het Vlaams Parlement is gezegd. Men zou een regularisering doorvoeren voor degenen die zich door overmacht niet konden inschrijven. De wachttijd zou echter behouden blijven. Een Vlaamse Brusselaar die zich nu inschrijft, zou dus drie jaar moeten wachten alvorens van de verzekering te kunnen genieten. Ik ken de princi-

pes die de verzekeringen hanteren, maar het blijft een onverkwikkelijke zaak.

Mijn eerste vraag aan collegelid Brigitte Grouwels behelst de voortzetting van de vroegere situatie van de zorgverzekering. Het is absoluut nodig dat zowel de Vlaamse Brusselaars als de instellingen beter worden ingelicht over het bestaan van de Vlaamse zorgverzekering, het belang ervan en van het feit dat zij er allen belang bij hebben om zich in te schrijven.

Ik weet dat het nu minder aantrekkelijk is, maar we moeten een inspanning blijven doen. De zorgverzekering is erg belangrijk, zeker voor de Vlamingen die in de bicommunautaire sector werken.

Kan er een gesprek worden aangegaan met de bevoegde minister in Vlaanderen om voor Brussel uitzonderingsmaatregelen door te voeren? Het kan toch niet dat een Vlaamse Brusselaar die al drie jaar de zorgpremie betaalt en toevallig in een instelling verblijft die niet erkend is, geen hulp krijgt. Dat is voor de betrokkenen onaanvaardbaar en onbegrijpelijk.

Is er contact geweest met minister Vervotte na haar laatste verklaringen over de zorgverzekering? Het zou nuttig zijn daarvan op de hoogte te worden gebracht.

Mevrouw Marie-Paule Quix.— In Brussel Deze Week van 4 november 2004 zegt de woordvoerder van Vlaams minister Vervotte dat de regularisatiecampagne betreffende de zorgverzekering niet voor de Brusselaars geldt. De regularisatie geldt wel voor de 206.000 Vlamingen die nog geen bijdrage voor de zorgverzekering betaalden of deze niet tijdig betaalden.

De minister overweegt de maatregel omdat vooral kansarmen niet in orde zijn. Daarom kan de idee om vooralsnog in een regularisatie te voorzien alleen maar toegejuicht worden. Het is dus bijzonder jammer dat de regeling niet voor de Vlaamse Brusselaars geldt omdat de redenering van de kansarmoede zeker ook voor Brussel opgaat. Dat valt des te meer te betreuren omdat de regeling voor Brussel heel wat strenger is. Zoals u weet is er voor de Brusselaars die zich niet voor 31 december 2002 bij een zorgkas aansloten, een wachttijd en een schorsing voorzien. Voor wie zich pas in 2003 aansloot, bedraagt de wachttijd 1 jaar plus 4 maanden schor-

Quix

sing. Voor wie pas in 2006 aansluit, bedraagt de wachttijd zelfs 10 jaar plus 16 maanden schorsing.

De achterliggende redenering is dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de aansluiting bij de Vlaamse zorgverzekering geen verplichting is, terwijl in Vlaanderen elke inwoner vanaf 25 jaar verplicht een bijdrage voor de zorgverzekering moet betalen. Om te vermijden dat mensen zich in Brussel pas aansluiten op het ogenblik dat ze zorgbehoevend worden, is deze wachttijd ingebouwd.

Graag had ik van het collegelid vernomen of zij stappen bij Vlaams minister Vervotte zal ondernemen om, in tegenstelling tot wat in Brussel Deze Week wordt beweerd, ook de Vlaamse Brusselaars de gelegenheid te geven zich in regel te stellen zodat ook de schorsing wegvalt ? Hoe denkt zij de doelgroep te bereiken ? Wat gaat zij ondernemen om de lange wachttijden te verkorten ? Zou er geen systeem kunnen bedacht worden om de wachttijden te verkorten zonder de solidariteit in het gedrang te brengen ?

Ik heb zelf gebeld naar de Vlaamse Zorgkas om het systeem van wachttijden en schorsingen op te vragen. Men antwoordde me vriendelijk en geduldig, doch men wist niet precies hoe de vork aan de steel zit. Er moet dus een brainstorming komen om iedereen serieus te informeren. Van de vorige spreker heb ik begrepen dat wie voor 31 december 2003 is aangesloten al vanaf mei dit jaar recht heeft op een vergoeding, terwijl dat helemaal niet blijkt uit de informatie die de Vlaamse Zorgkas versprekt.

Mevrouw Brigitte De Pauw.— De zorgverzekering blijft voor Brussel een zorgenkind. Het is algemeen geweten dat Brusselaars niet verplicht zijn om zich bij de zorgverzekering aan te sluiten. Heel wat mensen zijn nog steeds niet op de hoogte, niet gemotiveerd of worden onvoldoende aangespoord om zich aan te sluiten. Wij worstelen ook met wachttijden. Voor mensen die zich in 2004 aansluiten, loopt inmiddels een wachttijd van drie jaar, later wordt dat zelfs vijf jaar.

Het is absoluut nodig de Brusselaars die voor de zorgverzekering in aanmerking komen, opnieuw in te lichten. Er moet een bewustmakingscampagne komen. Ik had graag van het collegelid vernomen

of zij overweegt een speciale promotiecampagne te voeren en te beklemtonen dat er regularisatiemogelijkheden zijn ? Graag had ik vernomen of er recente cijfers zijn van het aantal Brusselaars die op dit moment bij de zorgverzekering zijn aangesloten ? Op die manier kan men een vergelijking maken met het aantal na de promotiecampagne.

De heer Jos Van Assche.— Minister Vervotte zou van plan zijn om de personen die de zorgverzekering hebben onderschreven, maar na betaling van een eerste premie vergeten zijn voort te betalen, de mogelijkheid te geven zich in regel te stellen met de zorgverzekering. Er zou dus aan 206.000 Vlamingen voorsnog de mogelijkheid worden geboden zich in orde te stellen zonder gestraft te worden met al te lange wachttijden.

Wie te laat inschrijft op de verzekering, die tussenkomt voor zwaar zorgbehoevenden, moet een lange wachttijd doorlopen. In die groep zouden zich veel kansarmen bevinden die uit geldgebrek hun bijdrage niet betaalden. Minister Vervotte wil deze mensen toch laten aansluiten zonder de lange wachttijd te moeten doorlopen. Zij stelt dat problemen inherent aan de opstartfase, in geen geval een hypotheek mogen leggen op een tegemoetkoming van de zorgbehoevende persoon. Dat is een lovenswaardige intentie. Men kan er een parallel in zien met de mogelijkheid om zich alsnog in orde te stellen met het ziekenfonds. Voor het ziekenfonds moet de bijdrage iedere maand worden betaald en de verzekerde die dat een tijdje vergeet, kan dat euvel nog herstellen.

De zorgverzekering is hier veelvuldig aan bod gekomen, en daar was meer dan een reden toe. De Vlaamse zorgverzekering discrimineert immers de Vlaamse Brusselaars. Het is merkwaardig dat het nieuwe beleidsinitiatief als een positieve daad wordt voorgesteld, terwijl er de facto voor de Brusselaars een nieuwe discriminatie wordt ingebouwd. Voortaan zal gelden dat Brusselaars die nog niet zijn verzekerd, zich bij de polis kunnen aansluiten, maar zij moeten een wachttijd doorlopen. Vermits de Vlaamse zorgverzekering ook door niet Nederlandstalige Brusselaars kan worden onderschreven, een daad van gulle solidariteit, moeten de Vlaamse Brusselaars boeten. Deze gulheid van de Vlaamse minister komt als een boemerang terug. Het elementaire rechtvaardigheidsgevoel van de minister moet wakker worden. Het verzekeringsgeld voor

Van Assche

de Brusselaars ligt immers beduidend lager dan voor de Vlamingen in Vlaanderen omdat er sowieso een betrekkelijk laag zorgaanbod is.

En wat te denken van dat andere argument, namelijk dat de Brusselaars niet bijdragen tot de financiering van de zorgverzekering, voor zover die met belastinggeld wordt gefinancierd? We kunnen enkel vaststellen dat de Vlaamse regering bij monde van minister Inge Vervotte Brussel heeft losgelaten.

Voor onze fractie is het zonneklaar: er kan absoluut geen sprake van zijn dat de Brusselaars die voor het eerst betalen voor de Vlaamse zorgverzekering, op een andere manier worden behandeld dan de verzekerden in Vlaanderen. Men kan beter energie investeren in de uitbouw van het zorgaanbod in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Heeft collegelid Brigitte Grouwels daarover al duidelijke taal gesproken met haar Vlaamse collega?

Mevrouw Adelheid Byttebier.— De Vlaamse regering wil het zorgverzekeringsstatuut van de mensen die in armoede leven, regulariseren. Dat is de bedoeling van de maatregel van minister Vervotte. Een goede en sociale maatregel. Alleen geldt hij niet voor alle mensen die in armoede leven en tot de Vlaamse Gemeenschap behoren, maar enkel voor mensen die in het Vlaams Gewest leven. Je krijgt het niet uitgelegd. Onze staatsstructuren mogen dan al vragen om spijttechnologie van politici en een extra inspanning van de ambtenaren, voor gewone mensen is het eenvoudig: mijn zus in Gullegem kan met een vingerknip weer “in regel” zijn en ik die naar hier – naar de hoofdstad van Vlaanderen – ben verhuisd, kan dat niet. Meer zelfs: ik word twee keer gestraft en als ik dat doorstaan heb, zijn er nog twee mogelijkheden om mijn 90 of 125 euro per maand mis te lopen: misschien word ik wel verzorgd door mijn echtgenoot of buur – een mantelzorger in Brussel komt niet in aanmerking – of misschien word ik opgenomen in een tweetalig rusthuis bij mij in de buurt – en dan moet het aangesloten zijn bij de zorgverzekering.

Terug naar de straffen: eerst tien jaar wachten en dan nog eens vier maanden voor elk niet-betaald jaar. Bijvoorbeeld een vrouw van zeventig die in het Nederlands naar de bakker en de slager gaat

maar voor de rest – zoals het vroeger deftige mensen betaamde in Brussel – alles in algemeen beschaafd Frans regelt, wou zich eind volgend jaar aansluiten, toen ze te horen kreeg dat er zoiets bestaat als een Vlaamse zorgverzekering. In totaal zal zij 10 jaar en dan nog eens vijf keer vier maanden moeten wachten voor ze in een erkend rusthuis 125 euro kan ontvangen. Vandaar mijn ongerustheid.

We weten dat het niet gemakkelijk is onze Vlaamse broeders en zusters diezelfde gevoeligheid bij te brengen. Ik ben dan ook blij met de aanwezigheid van de collega's uit het Vlaams Parlement, die zeker brugfiguren kunnen zijn. Ik maak het College geen verwijten. Mijn ongerustheid is dat wij niet langer zouden vechten voor een volwaardige uitbouw van de zorgverzekering in Brussel. Er is meer rechtvaardigheid nodig en ik ben bang dat de vorig jaar ingezette inhaaloperatie stagneert, wat neerkomt op achteruitgang.

Ik hoop dat collegelid Brigitte Grouwels opnieuw een campagne voor de zorgverzekering zal beginnen. Mevrouw Brigitte Grouwels, houdt regelmatig vergaderingen met de Vlaamse minister waar ze samen alle pijnpunten onder de loep nemen. Het is broodnodig. Want wat ik hoor, baart mij zorgen. Eén beeld blijft hangen: Vlaanderen discrimineert de inwoners van zijn eigen hoofdstad. Brussel staat goed als uitstalraam – soms als cultureel uithangbord. Brussel krijgt aandacht voor zijn onderwijs, een vroegere sociale strijd, al laten nieuwe decreten wel eens een steek vallen. Maar Brussel en zijn zorgbehoevenden, daar wil de Vlaamse regering vandaag niet van weten. Discriminatie binnen de Vlaamse Gemeenschap is de rauwe realiteit.

Gezien deze pijnlijke conclusie heb ik één prangende vraag: collegelid Brigitte Grouwels, wat zal u ondernemen om te zorgen voor sociale rechtvaardigheid binnen de Vlaamse Gemeenschap? Rechtvaardigheid voor zowel een Limburger, een West-Vlaming als een Brusselaar die allen lid zijn van dezelfde Vlaamse Gemeenschap.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Mevrouw Byttebier, wat hebt u eigenlijk gedaan om een einde te maken aan deze discriminatie toen u minister was?

Mevrouw Adelheid Byttebier.— De inhaaloperatie is toen in gang gezet en moet worden voortgezet.

De heer Jan Béghin.— Ik sluit mij aan bij de bedenkingen van de vorige sprekers. Het is inderdaad zo dat de opeenvolgende Vlaamse regeringen hebben toegelaten dat er een discriminatie is ontstaan tussen de Vlaamse Brusselaars en de andere Vlamingen. Ik wijs erop dat één discriminatie nog niet werd vermeld, meer bepaald die in de toepassing van de mantel- en thuiszorg in Brussel. We kennen allemaal wel mensen die zorg dragen voor een zwaar hulpbehoevende ouder, partner of buur. In Vlaanderen is het administratief niet moeilijk om voor die zware verantwoordelijkheid een subsidie van 90 euro per maand ontvangen. In Brussel is dat niet het geval, want hier gelden allerlei bijkomende voorwaarden. In de richtlijnen staat : ‘De Brusselaars ontvangen de forfaitaire vergoeding voor mantel- en thuiszorg echter enkel als zij ook op een erkende thuiszorgvoorziening een beroep doen of op een daarmee gelijkgestelde dienst.’ Die voorwaarde is bijzonder moeilijk te vervullen omdat er in Brussel heel weinig door de Vlaamse Gemeenschap erkende voorzieningen zijn.

Ik heb hierover een klacht ingediend bij de Raad van State. Ik vind dit een zware discriminatie. Er is nog geen uitspraak gedaan. De Vlaamse regering en het College kunnen misschien nu al maatregelen treffen om een einde te maken aan deze discriminatie.

De voorzitter.— In uitvoering van de beslissing van het Uitgebreid Bureau onderbreek ik nu de te volgen procedure in verband met dit agendapunt om de Vlaamse volksvertegenwoordigers te horen.

Mevrouw Adelheid Byttebier.— Ik betreur het dat het alleen de Vlaams-Brusselse verkozenen in het Vlaams Parlement zijn die hier vandaag mogen spreken. Op die manier is mijn fractie niet vertegenwoordigd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Zo is de democratie : probeer meer stemmen te halen.

Mevrouw Marie-Paule Quix.— Ik vind het betreurenswaardig dat één lid, van wie de partij geen Brusselse verkozene heeft in het Vlaams Parlement, niet zou toelaten dat andere Brusselse verkozenen uit het Vlaams Parlement het woord nemen. De zorgverzekering is een heel belangrijke materie, die niet enkel de Vlamingen maar ook de Vlaamse Brusselaars aangaat en daarom moet het probleem zowel bij de Vlaamse Regering als in het

Vlaams Parlement worden aangekaart. De Brusselse verkozenen in het Vlaams Parlement zijn de meest geschikte personen om daarvoor te zorgen. Mij interesseert hun mening omtrent deze materie.

HOREN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS VERKOZEN IN HET BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Voorzitter : de heer Jean-Luc Vanraes

De voorzitter.— Het Uitgebreid Bureau besliste in zijn vergadering van woensdag 10 november 2004 om de zes Vlaamse volksvertegenwoordigers verkozen in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest te horen over de zorgverzekering. Conform artikel 67 van het Reglement van Orde, laatste paragraaf, bepaalt dat de Vlaamse volksvertegenwoordigers verkozen in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest het College niet kunnen ondervragen.

Het Uitgebreid Bureau besliste om de zes Vlaamse volksvertegenwoordigers te horen omdat, parallel met de interventies over het onderwerp ‘zorgverzekering’ in de Raad van de VGC, eveneens in het Vlaams Parlement het debat over hetzelfde onderwerp aan de orde is, met het antwoord van de bevoegde Vlaamse minister voor Welzijn, Inge Vervotte.

De Vlaamse volksvertegenwoordigers verkozen in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest worden over deze materie gehoord met een maximum spreektijd van 5 minuten per fractie (Vlaams Blok, VLD, sp.a – spirit, CD&V), conform de beslissing van het Uitgebreid Bureau.

Mevrouw Greet Van Linter, Vlaams volksvertegenwoordiger.— Naar aanleiding van de beleidsnota van minister Vervotte zijn een aantal vragen gerezzen in verband met de zorgverzekering en dan vooral wat Brussel betreft.

Als we het allemaal op een rijtje zetten, creëerde de minister met haar voorstel tot regularisatie van 206.000 mensen die hun bijdragen niet correct betaalden, een derde discriminatie, want volgens de eerste berichten gold deze maatregel niet voor

Van Linter

Brussel, omdat er in Brussel geen verplichting is tot aansluiting.

Ik zeg duidelijk : een derde discriminatie. De eerste discriminatie betreft de mantelzorg die, zoals u weet, in Brussel niet wordt betaald tenzij er gelijktijdig beroep gedaan wordt op professionele hulp, erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Een tweede discriminatie betreft de dubbele sanctie voor Brussel : enerzijds een wachttijd van drie tot tien jaar naargelang het moment van inschrijving, maar anderzijds een sanctie van vier maanden opschorting van het recht op tegemoetkoming voor elk jaar dat men niet heeft bijgedragen.

Deze drie discriminaties gaven genoeg aanleiding om minister Vervotte hierover meer uitleg te vragen en ik drong er dan ook deze week in het Vlaams Parlement op aan dat ze een nieuw overleg zou openen en de zaak Brussel eens zou herbekijken met staatssecretaris Brigitte Grouwels. Zij antwoordde hierop positief en ik hoop dan ook dat u, mevrouw Grouwels, van uw kant, deze zaak ter harte zal nemen.

Concreet stelde mevrouw Inge Vervotte dus dat, wat ze ook in haar beleidsnota verklaart, ze, en ik citeer : ‘wenst te evalueren of de verplichting om gebruik te maken van professionele zorg in het kader van de tegemoetkoming thuiszorg en mantelzorg eventueel kan wegvallen.’ Als je zeer positief ingesteld bent, kan je hopen dat hiermee reeds één discriminatie zal weggewerkt worden of zijn, maar persoonlijk vind ik hier toch nog veel te weinig of zelfs geen concrete stappen in terug. In één zin een rij woorden als : ‘wensen’, ‘te evalueren’, ‘eventueel’ en ‘zou kunnen’, gebruiken, getuigt volgens mij niet echt van concrete gedrevenheid om de discriminatie effectief uit de wereld te helpen.

En hier reken ik zeer bewust op de inbreng van mevrouw Grouwels, die vroeger in het Vlaams Parlement meer dan eens de zorg heeft geuit in verband met de discriminatie van de Brusselse Vlamingen. U pleitte persoonlijk al in 2001 voor de erkenning van de mantelzorgers.

Een tweede discriminatie, namelijk de wachttijd van verschillende jaren, blijft, zo verklaarde minister Vervotte, dit natuurlijk om te vermijden dat de

mensen zich pas gaan aansluiten in Brussel wanneer ze reeds zorgbehoevend zijn.

Verder zou de regularisatie die ze nu doorvoert wel gelden voor Brussel, met inbegrip van het opschorten van de sanctie, maar de wachttijd voor tegemoetkoming blijft dus wel bestaan. Een bijkomend probleem dat volgens minister Inge Vervotte nog aandacht verdient, zij het dan later want *first things first*, is de moeilijkheid die rijst wanneer een bewoner van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest al jaren trouw zijn premie betaalt, de wachttijd heeft doorlopen, maar zich op het moment dat hij zorgbehoevend is, bevindt in een rusthuis dat niet aangesloten of erkend is.

Zij zegt hierop duidelijk dat dit op termijn bekeken zal worden. Welnu, bij het nalezen van de verslagen van de commissievergaderingen en zittingen zowel in het Vlaams Parlement als hier in de Vlaamse Gemeenschapscommissie, viel me toch wel op dat er reeds bij de eerste debatten hierover gesproken is. Bij de discussie over de koppeling van mantelzorg aan professionele zorg zegt men reeds in 2001 dat er geen voorzieningen zijn. Ik citeer mevrouw Grouwels in hetzelfde debat : ‘In Brussel komt de zorgverzekering op de helling te staan door het ontbreken van de diensten.’

Welnu, ik vrees dat we hier nog geen stap verder zijn. Er zijn niet genoeg erkende instellingen en als die er al zijn, heb ik zware bedenkingen bij de taalvoorwaarden die hier zouden voldaan zijn. De praktijk en de realiteit leren ons dat we hier nog ver van huis zijn.

Ik reken erop dat u, mevrouw Brigitte Grouwels, gezien u zich nu in een gunstigere positie bevindt dan drie jaar geleden, er nauwlettend zal op toezien, dat ook dit probleem verholpen wordt. Ik herinner mij de voorstellen van uzelf en mevrouw Vogels om te onderhandelen met de VGC over initiatieven om in Brussel te investeren. Ook minister Vanhengel beloofde om via het Brusselfonds initiatieven te nemen. De toestand op het terrein leert ons dat het absoluut noodzakelijk is in Brussel niet alleen te focussen op de bicommunautaire instellingen, maar dat men dringend werk moet maken van de oprichting van Nederlandstalige rusthuizen en RVT's. Dit kwam ook reeds ter sprake in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand. Uw collega Bert Anciaux kent het probleem en zal mijns inziens openstaan voor overleg hieromtrent.

Van Linter

Ik hoop dat het College en de Raad van de VGC deze problematiek verder ter harte zullen nemen, en ik wil meteen benadrukken dat ook in het Vlaams Parlement, zeker wat mij betreft, deze zaak op de voet zal worden gevolgd.

De heer Sven Gatz, Vlaams volksvertegenwoordiger.– Ik zal mij tot twee punten beperken en niet antwoorden op de vragen. Dat is ook niet onze taak. Wij kunnen het collegelid terecht niet onderwerpen maar bevinden ons evenmin in een positie om antwoorden te geven.

Ik heb kritiek gehoord op het ontbreken van de subnationaliteit in Brussel. De identiteitskaart vermeldt niet of een inwoner van Brussel tot de Vlaamse of de Franse gemeenschap behoort. In dit dossier bezorgt ons dat veel problemen. Ik wijs er evenwel op dat subnationaliteit zowel voor- als nadelen heeft. Het debat over subnationaliteit mag niet afhankelijk gemaakt worden van één bepaald dossier.

Ik geef toe dat er sprake is van ongelijke behandeling op een aantal vlakken. De heer Béghin is naar de Raad van State gestapt. Volgens mij heeft hij een redelijke kans om ooit gelijk te krijgen. Maar ik voeg er onmiddellijk aan toe dat niet elke ongelijke behandeling gelijk is aan discriminatie.

Ik geef toe dat we de gemiddelde Brusselaar niet kunnen uitleggen waarom de ene zich wel kan aansluiten bij de Vlaamse zorgverzekering, terwijl dat voor de andere – in Brussel – niet geldt.

We moeten voor praktische oplossingen zorgen. Vlaams minister Inge Vervotte is de voorbije weken toch inschikkelijker geworden. Ik denk dat het nuttig zou zijn om Vlaams minister Inge Vervotte hier eens uit te nodigen. De VGC heeft vroeger toch ook nog de Vlaamse minister voor Onderwijs uitgenodigd. De VGC zou het niet alleen over een aantal praktische problemen kunnen hebben maar ook over de infrastructurele inhaaloperatie.

Mevrouw Elke Roex, Vlaams volksvertegenwoordiger.– Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg heeft Vlaams minister voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, Inge Vervotte de regularisatiemaatregel voor Brusselaars in de zorgverzekering toegelicht.

Mensen die ooit aangesloten waren maar afhaakten wegens de onduidelijkheid kunnen zich zonder enige strafmaatregel opnieuw aansluiten. Het komt erop aan die mensen daar zo snel mogelijk van op de hoogte te brengen. Wie nu wil aansluiten krijgt een wachttijd vanaf het moment van de aansluiting. De schorsing bij het aanvragen van zorg valt weg. Zowel voor jonge mensen, voor wie de behoefte aan zorg nog veraf is, als voor mensen ouder dan 55 jaar, voor wie de behoefte aan zorg dichterbij is, wordt het interessanter om zich aan te sluiten. Wij willen een regularisatie of overgangperiode aanvragen om in het eerste kwartaal van 2005 het dossier van 2004 in orde te brengen.

Wij moeten de Brusselaars zo snel mogelijk inlichten over de zorgverzekering, het nut ervan en de instellingen die aangesloten zijn. Dat dient langs alle mogelijke kanalen te gebeuren : ziekenfondsen, huisartsen, armoedeverenigingen enzovoort. Vlaams minister Vervotte zoekt een oplossing voor de discriminatie.

We moeten het aantal aangesloten instellingen intensief uitbreiden. De bicommunautaire sector verdient bijzondere aandacht. Deze sector moet blijven waken over de tweetaligheid en verantwoordelijkheid nemen tegenover beide gemeenschappen.

We mogen het debat over het nut en de gebreken van deze regeling niet heropenen. We moeten de zorgverzekering maximaal toepassen in Vlaanderen. Vlaanderen staat voor een veel grotere uitdaging : de Brusselaars aan een betaalbare en kwaliteitsvolle oude dag helpen door de maximumfactuur, opgenomen in het regeerakkoord. In het Vlaams Parlement zal ik daar samen met mijn fractie een prioriteit van maken.

Het Brussels en het Vlaams parlementair mandaat splitsen geeft ons alle tijd om maatregelen uit te werken die zonder meer en duidelijk toepasbaar zijn in Brussel. We mogen echter niet vooruitlopen op het debat. Van zodra we vooruitgang boeken, zullen we een discussienota indienen. De communicatiekanalen tussen de VGC-Raad en het Vlaams Parlement zullen hun nut bewijzen. Alleen dan zullen de Brusselaars erop vooruitgaan.

De heer Steven Vanackere, Vlaams volksvertegenwoordiger.– Zowel vandaag als vorige dinsdag in het Vlaams Parlement is er uitvoerig gesproken over discriminatie. Ook toen ging het voornamelijk

Vanackere

over de vraag hoe men zich dient aan te sluiten bij de zorgverzekering.

Het eerste verschil in behandeling is er één waar de inwoners van het Vlaams Gewest niet blij mee zijn. Zij hebben geen keuze : ze moeten zich aansluiten. In Brussel heeft men de keuze. De regularisatie slaat op mensen die ambtshalve aangesloten hadden moeten zijn, maar de premie niet betaald hebben. Als men de toestand in Vlaanderen regulariseert, dient men ook in Brussel na te gaan of zich geen penibele situaties hebben voorgedaan. Aansluitend op de vraag om uitleg van mevrouw Roex heb ik de aandacht gevraagd voor Brusselaars die zich ooit hebben aangesloten, maar naderhand gestopt zijn met betalen.

Ik denk niet dat we in het kader van een groot-scheepse regularisatiecampagne in Brussel moeten opkomen voor opportunistische aansluitingen van mensen die de zorgbehoefte zien naderen. Immers, ook jonge zorgbehoevenden moeten zich nog kunnen aansluiten.

We hebben het uitvoerig gehad over de ongelijke aansluitingsvoorwaarden. Ik ben blij dat Vlaams minister Vervotte een regularisatie zonder bestraffing mogelijk zal maken voor iedereen die ooit was aangesloten. We mogen echter niet vergeten dat dat wellicht maar een Pyrrusoverwinning is want het zorgaanbod in Brussel voldoet niet aan onze wensen.

Het voorstel van Vlaams minister Inge Vervotte inzake de combinatie van mantelzorg met professionele hulp zou een doorbraak kunnen zijn. Het is uiteraard nog maar een aankondiging, maar ik ga ervan uit dat het haar bedoeling is deze intentie in daden om te zetten. Ik weet dat de leden van de VGC die ook in het Vlaams Parlement zitting hebben tijdens de vorige regeerperiode amendementen hebben ingediend op het decreet om de Brusselse mantelzorg te laten erkennen. Volgens mij is dat de oplossing. Als we er niet in slagen het zorgaanbod te vergroten, heeft zich massaal aansluiten geen zin.

Kortom, er moet werk worden gemaakt van een betere informatie over de regularisatiemogelijkheid, in de eerste plaats voor degenen die hebben afgehaakt, maar ook van een goede samenwerking

met de Vlaamse ministers om de discriminaties op het terrein weg te werken door meer Brusselse zorgvoorzieningen te erkennen voor de Vlaamse zorgverzekering.

Voorzitter : de heer René Coppens.

INTERPELLATIE, ACTUALITEITSINTERPELLATIE, VRAAG (R.v.O. artikelen 59, 60 en 57)

Voortzetting

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.– De toepasbaarheid van de Vlaamse zorgverzekering in Brussel blijft ons terecht bezighouden. Ik houd aan de discussie toch een enigszins wrang gevoel over. Reeds van bij het begin van de zorgverzekering in 2001 werden de problemen die nu worden aangekaart, voorspeld. Er werd echter te weinig rekening mee gehouden. Nu staan we voor de uitdaging om in overleg met de Vlaamse regering het grote schip van de zorgverzekering in Brussel, die verplicht is in Vlaanderen, maar facultatief in Brussel, snel op de juiste koers te zetten. De nieuwe Vlaamse regering heeft intussen aangetoond bereid te zijn om een en ander voor Brussel recht te trekken. Natuurlijk kan niet alles ineens. Daar moeten we grip voor opbrengen.

Vlaams minister Inge Vervotte heeft vorige dinsdag in een antwoord op vragen van parlementsleden toelichting gegeven bij de regularisatiecampagne die zij opzet. Aangeslotenen bij de zorgverzekering die hun jaarlijkse premie niet, niet tijdig of onvolledig hebben betaald, dreigden een sanctie op te lopen van vier maanden schorsing voor elk jaar dat ze niet correct hadden betaald, ingaande op het ogenblik dat de betrokkenen uitkeringen van de zorgverzekering kunnen ontvangen. Blijkbaar betalen heel wat personen hun bijdragen niet, uit onwetendheid of armoede of omdat ze niet vertrouwd zijn met het systeem. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betaalden ongeveer 6.000 aangeslotenen in 2003 hun bijdrage niet.

Welnu, na overleg met minister Inge Vervotte verzeker ik u dat de inwoners van Brussel zich op de

Grouwels

zelfde wijze zullen kunnen regulariseren als inwoners van het Vlaams Gewest en op die manier ontsnappen aan de sanctie. Hiermee spreek ik de berichtgeving in Brussel Deze Week van 4 november jongstleden, die onjuist of op zijn minst onvolledig was, tegen. Minister Vervotte heeft de juiste toedracht in het Vlaams Parlement nog uitdrukkelijk bevestigd.

Er zal geen specifieke informatiecampagne op het getouw worden gezet door de VGC, maar de zorgkassen zullen degenen die in aanmerking komen voor regularisatie, er op attent maken. Zij beschikken immers over de adressen van de betrokkenen.

Ik heb niet gewacht op de interpellaties om intensief te overleggen met minister Inge Vervotte over de meer fundamentele problematiek, met name de onvolkomen toepasbaarheid van de zorgverzekering in Brussel. Het was trouwens het eerste punt dat ik op tafel heb gelegd. Het gaat allemaal zo snel niet als we verwachten. Hoe dan ook ben ik er al over tevreden dat de kwestie van de regularisatie geregeld is.

De gebrekkige toepasbaarheid is er mede voor verantwoordelijk dat heel wat Brusselaars zich niet bij de zorgverzekering aansluiten. Op 31 december 2003 waren 51.151 Brusselaars bij de zorgverzekering aangesloten, of 7,3% van de Brusselaars ouder dan 25 jaar, de leeftijd waarop inwoners van het Vlaams Gewest moeten aansluiten. Het aansluitingspercentage ligt in Brussel overigens hoger bij de oudere leeftijdscategorieën : 14,2% van de 65-plussers en 17,8% van de 80-plussers. Dat is niet verwonderlijk, omdat die groepen gevoeliger zijn voor de noodzaak van een aansluiting. Alles bij elkaar steeg het aantal Brusselse aansluitingen tussen 2002 en 2003 met 22%.

Het Brussels Overleg Thuiszorg beschouwt het aantal aangeslotenen in Brussel, alles in acht genomen, nog als een behoorlijk resultaat. Ik ben de mening toegedaan dat nog te veel Brusselaars zich niet aansluiten wegens de problemen in verband met de effectieve toepasbaarheid van de zorgverzekering.

Het meest fundamentele probleem was tot voor kort het gebrek aan erkende Vlaamse voorzieningen in de thuiszorg en de residentiële zorg te Brus-

sel. Dat netwerk is nog altijd onvoldoende uitgebouwd en ik zal zeker niet nalaten bij mijn Vlaamse collega op bijkomende inspanningen met het oog op de uitbreiding van het Vlaams zorgnetwerk aan te dringen. Aangezien ook het Brussels Fonds hierin een rol kan spelen, is ook overleg nodig met minister Anciaux.

Samen met minister Inge Vervotte ben ik alvast van plan om mogelijke initiatiefnemers rond de tafel te brengen en bij hen na te gaan waarom ze minder geneigd zijn te investeren in Brussel, in tegenstelling tot Vlaanderen. Op die manier kunnen we mogelijke drempels opsporen, waarna we ze kunnen wegwerken.

Dankzij de aanpassing van het Vlaams ministerieel besluit van 14 november 2003 houdende de gelijkstelling van voorzieningen gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, kunnen nu ook bicommunautaire voorzieningen worden erkend voor de zorgverzekering. Eind juli 2004 waren 66 bicommunautaire voorzieningen erkend. Het gaat om de thuiszorgvoorzieningen van de stad Brussel – ondanks de negatieve houding van het Brussels OCMW trouwens, wat hoopgevend is -, en van de OCMW's van Evere, Ukkel en Jette. Van die OCMW's zijn ook de residentiële voorzieningen erkend. Dat zijn er 58 of bijna de helft met in totaal 5.588 bedden. Daarnaast zijn 2 dagverzorgingscentra en 4 psychiatrische verzorgingstehuizen erkend.

Dat geeft aan dat we op het vlak van het zorgaanbod in het kader van de zorgverzekering toch vooruitgang geboekt hebben. Uiteraard heeft collega Jean-Luc Vanraes gelijk dat het spijtig is dat 16 van de 19 Brusselse OCMW's er nog niet voor gekozen hebben om hun voorzieningen te laten erkennen. Door hun opstelling schaden zij in de eerste plaats de belangen van de mensen die op hun voorzieningen aangewezen zijn. Dat is een onbegrijpelijke houding van een OCMW en het moet zeker onze bedoeling blijven om meer Brusselse voorzieningen over de streep te trekken. Dit is een opdracht voor ons allemaal. Als VGC-collegelid beschik ik echter over geen middel om hen te verplichten. We moeten op de diverse niveaus alle mogelijke middelen aanwenden en daar zal ik me zeker voor inspannen. We kunnen wel hopen dat er, naarmate de zorgverzekering meer ingeburgerd geraakt en er ook meer mensen de voordelen van gaan inzien, er een grotere druk zal ontstaan op die voorzieningen die zich nog niet hebben laten erkennen. In

Grouwels

deze context is het interessant dat de vzw Home-Info signaleert dat het al dan niet in aanmerking komen voor de zorgverzekering een belangrijk criterium is geworden bij de keuze van een rusthuis. Dit wordt voor klanten van deze sector een steeds belangrijker argument en dat is op zich al een hefboom.

Desalniettemin moeten we toch nadenken of er een systeem kan bedacht worden dat de zorgverzekering eventueel toepasbaar kan maken voor individuen in instellingen, zoals OCMW-rusthuizen, of ze nu aangesloten zijn of niet. Ik begeef me hier wel op glad ijs. Dit is niet evident, want dit staat haaks op de huidige Vlaamse regelgeving.

Naast de beperkte omvang van het zorgaanbod, dat dus moet uitgebreid worden, zijn er nog een aantal specifieke maatregelen die voor de Brusselaars extra drempels zijn om van de zorgverzekering te kunnen genieten. Drempels die ik uiteraard graag zoveel mogelijk zou willen weggewerkt zien. Eén van die drempels is dat een Brusselse aangeslotene verplicht is om gebruik te maken van professionele thuiszorg om te kunnen genieten van de tegemoetkoming voor de mantelzorg. Dit is een discriminatie ten opzichte van de aangeslotenen in het Vlaams Gewest. Na overleg met minister Vervotte kan ik u mededelen dat zij principieel bereid is om deze discriminatie weg te werken en dat wij in de komende maanden, in nauw overleg, gaan onderzoeken hoe we dat het best kunnen doen. Er bestaan al ideeën over, die trouwens in 2001 in het Vlaams Parlement als amendementen zijn ingediend. Wij gaan daarbij trouwens ook aandacht besteden aan alle discriminaties en bijzondere moeilijkheden die Brusselaars ondervinden in verband met de zorgverzekering.

We zullen daarbij uiteraard ook aandacht besteden aan de problemen die collega Jean-Luc Vanraes signaleert in verband met de erkenning van hulpbehoevenden. In dit verband kan ik alvast mededelen dat de vaststelling van de hulpbehoevendheid gebeurt door een gemachtigd indicatiesteller. Het gaat hier om diensten zoals Gezinszorg, OCMW's en Centra voor Algemeen Welzijn verbonden aan de ziekenfondsen. In Brussel zijn de Lokale Dienstencentra daarvoor aangewezen in plaats van de OCMW's. De zorgkas moet aan elke zorgbehovende een lijst met de indicatiesteller van de regio

bezorgen zodat er normaal geen problemen kunnen opduiken.

Verder zal ik bij minister Inge Vervotte ook aandringen op een grotere soepelheid met betrekking tot de zogezegde 'wachttijd' voor Brusselse aangeslotenen. Dit betekent dat een Brusselaar die zich niet onmiddellijk aansluit bij de zorgverzekering, een periode onderbroken moet aangesloten zijn vooraleer hij of zij kan genieten van een tenlasteneming. Zoals collega's Brigitte De Pauw en Marie-Paule Quix terecht opmerken, wordt deze 'wachttijd' vanaf 1 januari 2005 wel erg lang, met name vijf jaar en vanaf 2006 zelfs tien jaar.

De achterliggende redenering achter de wachttijd is dat men tijdens de vorige regeerperiode vreesde dat de Brusselaars zich slechts zouden aansluiten wanneer ze hulpbehoevend waren. Dat zou de zorgverzekering in Brussel handenvol geld kosten zonder dat daartegenover inkomsten vanuit de solidaire bijdragen van niet-zorgbehoevenden staan. Dat heeft dus tot dit onwezenlijke systeem geleid. Ook daar hebben we destijds in het Vlaams Parlement op gewezen. Uit de cijfers blijkt dat in Brussel slechts 1,4% van de aangeslotenen in aanmerking komt voor een tussenkomst van de zorgverzekering, terwijl het percentage in het Vlaamse Gewest dubbel zo hoog is, namelijk 2,9%. Ik denk dat we dus sterke argumenten hebben om bij de Vlaamse beleidsverantwoordelijken te gaan pleiten voor een grotere soepelheid inzake deze wachtijden.

Verschillende collega's hebben ook vragen gesteld over een mogelijke informatiecampagne. Wat de regularisatiemogelijkheid betreft, heb ik er al op gewezen dat de informatieverstrekking hier rechtstreeks zal gebeuren door de zorgkassen ten aanzien van alle betrokkenen.

Wat betreft een meer algemene informatiecampagne om meer Brusselaars aan te sporen toe te treden tot de zorgverzekering, is het volgens mij eerder aangewezen om die op te zetten op het moment dat we er effectief in geslaagd zijn een aantal van de huidige discriminaties en drempels, onder meer inzake de mantelzorg en de wachttijd, weg te werken. Hierdoor zal de zorgverzekering voor de Brusselaars echt aantrekkelijker worden. Dat is dan ook het meest geschikte moment voor een nieuwe promotiecampagne. Momenteel is het niet

Grouwels

echt zinvol om dat op een overtuigende wijze te doen.

Ten slotte sta ik volledig achter de idee van de heer Sven Gatz om hier een grondig gesprek over te organiseren met minister Inge Vervotte in een gemengde commissie waaraan ook de Vlaamse parlementsleden op een gelijkwaardige wijze kunnen deelnemen.

De heer Jean-Luc Vanraes.– Ik dank collegelid Grouwels voor haar uitgebreide uiteenzetting. Wat het artikel in Brussel Deze Week betreft heb ik niet de indruk dat Brussel Deze Week verkeerde informatie heeft gegeven, maar wel dat minister Vervotte gelukkig van mening is veranderd. Als een artikel in de krant iemand ervan kan overtuigen om beter werk te leveren voor Brussel, dan juich ik dat toe.

Verder moeten we uit het hele debat een aantal conclusies trekken. Ten eerste moeten we absoluut zorgen voor een meer eentalige dienstverlening in Brussel. In de vorige regeerperiode hebben we er daarvoor op aangedrongen om gebruik te maken van het geld uit het Brusselfonds. We moeten hierover absoluut een gesprek hebben met minister Bert Anciaux. Ten tweede heb ik erop gewezen dat, wat betreft de bicommunautaire instellingen in Brussel, de inschrijfperiode slechts één maand was. Ze wisten pas eind november dat ze zouden kunnen erkend worden. Als men die periode nu zou kunnen verlengen met zes maanden, ben ik ervan overtuigd dat heel wat van die instellingen – ook OCMW's – zich zouden inschrijven. Een aantal van die OCMW's zouden zeker kunnen toetreden, nu ze effectief weten hoe alles in elkaar zit. Het is mijns inziens zeer dringend dat u daarover een gesprek zou hebben met minister Inge Vervotte om te vragen of de inschrijvingen van de bicommunautaire instellingen, voorzien tot 31 december 2004, kunnen verlengd worden met een korte periode. Hiermee kunnen we veel winnen. Ik hoop dan ook dat dit mogelijk is.

Het zijn maatschappelijk assistenten, en dus geen medici, die bepalen tot welke schaal van hulpbehoefte iemand behoort. In het OCMW in Ukkel heb ik weet van drie gevallen waar de hulpbehoefte van personen bevestigd werd door een geneesheer en waar niet-medici de vraag naar

hulp vanuit de zorgverzekering weigeren. Daaraan moet een mouw worden gepast.

Voor de rest kijk ik uit naar de toekomst en hoop ik dat we het debat in de gemeenschappelijke commissie met minister Vervotte kunnen voeren om de problemen uit te praten. Maar we moeten ook in eigen boezem kijken en er alles voor doen om de Brusselaars zich te laten inschrijven en om de bicommunautaire instellingen over de streep te trekken.

Mevrouw Marie-Paule Quix.– De berichtgeving in Brussel Deze Week was volgens mij correct. De woordvoerder van minister Vervotte heeft daar duidelijk gezegd dat de regularisatie niet voor de Brusselaars zou gelden en dat men tegen het einde van de regeerperiode zou kijken of er niets kon worden geregeld. Het is pas later dat de minister op dit standpunt is teruggekomen.

Er moeten initiatieven komen, maar we moeten ook nadenken over de efficiëntie. In Brussel is er één Vlaams rusthuis en dat heeft er tien jaar over gedaan voor het eindelijk de deuren kon openen. Zelfs de stad Brussel heeft op het laatste moment getracht de opening te verhinderen. Dit zal mogelijke enthousiaste mensen niet tot initiatieven bewegen. Ook daar zal de nodige soepelheid aan de dag moeten worden gelegd.

Het collegelid zei dat ze wou nadenken over het wegwerken van de wachttijden of over een zekere soepelheid. Het is juist dat er misbruiken mogelijk zijn. Maar als een 78-jarige die zich dit jaar aansloot, drie jaar wachttijd moet respecteren plus acht maanden schorsing, is dat toch bijzonder lang.

Mevrouw Brigitte De Pauw.– Opnieuw overleggen met de zorgkassen is inderdaad waarschijnlijk de snelste manier. Het belangrijkste is dat zoveel mogelijk mensen ertoe worden aangezet om zich in orde te stellen.

Ik deel de mening van collega Jean-Luc Vanraes niet inzake de indicatiestellers. De maatschappelijk werkers zijn daartoe voldoende uitgerust. Ze kennen de schalen die worden gehanteerd. Indien iemand niet akkoord gaat met de schaal die hem wordt toegewezen, kan tegen deze beslissing in beroep worden gegaan.

De heer Jean-Luc Vanraes.— We moeten toch vermijden dat de mensen die al hulpbehoevend zijn, nog moeten beginnen procederen. Ik kan u het voorbeeld geven van een kankerpatiënt die zichzelf niet kan wassen en te horen heeft gekregen dat hij geen recht heeft op hulp.

Mevrouw Brigitte De Pauw.— Het gaat niet om een zware gerechtelijke procedure. De zorgkassen kunnen dit ook. Ik denk dat het veel te maken heeft met de optie van de Vlaamse Gemeenschap die gezegd heeft dat het nu gaat om mensen die ‘zwaar’ zorgbehoevend zijn.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.— Ik wil me niet uitspreken over het artikel in Brussel Deze Week. Ik heb geen redenen om te twifelen aan de goede trouw van de journalisten van Brussel Deze Week. Belangrijk is dat momenteel een aantal zaken duidelijk gesteld zijn.

De suggestie om de bicommunautaire instellingen meer tijd te geven, kunnen we met minister Inge Vervotte bespreken. Dit zal natuurlijk wel een invloed hebben op de mogelijkheden van de aangeslotenen. Alleen diegenen die aangesloten zijn bij de zorgverzekering, kunnen ervan genieten. De anderen moeten de wachttijd respecteren. Ik sta volledig achter het idee om meer bicommunautaire instellingen de kans te geven om aan te sluiten.

— *De incidenten zijn gesloten.*

Voorzitter : de heer Jean-Luc Vanraes

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 59) VAN MEVROUW ADELHEID BYTTEBIER TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGE-LID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID EN AMBTENARENZAKEN, met betrekking tot de advisering voor projecten bij het

Impulsfonds voor het migrantenbeleid

Mevrouw Adelheid Byttebier.— De doelstelling van het Impulsfonds voor het migrantenbeleid is prachtig : steun aan projecten die een gunstig kader bieden voor de maatschappelijke integratie van perso-

nen van vreemde oorsprong, de preventie van discriminatie en de interculturele dialoog. Het is een duidelijke keuze van de federale overheid, met een maatschappelijk draagvlak. “Deze samenleving wil geen uitingen van rassenhaat noch het ophitsen van bevolkingsgroepen tegen elkaar”, stelde Luc Van der Kelen gisteren in het Laatste Nieuws.

In België worden dit jaar voor een bedrag van 7,5 miljoen euro projecten gesteund, die de maatschappelijke integratie bevorderen alsook de interculturele dialoog. De subsidieaanvragen worden goedgekeurd door een beheerscomité met vertegenwoordigers uit de federale, gemeenschaps- en gewestregeringen. Gemeenschappen en gewesten krijgen een eigen financiële verantwoordelijkheid.

In de Vlaamse Gemeenschap kan Vlaams-Brussel bindende voorstellen doen en adviezen geven aan het beheerscomité. Voordien was dat enkel zo voor de steden Gent en Antwerpen. Ik vraag me af hoe het nu vergaan is met die grotere autonomie. Ik weet dat het VGC-College een besluit nam houdende het gecoördineerde minderhedenbeleidplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het kader van het federale Impulsfonds voor het Migrantenbeleid. Daarin legt het inhoudelijke prioriteiten en specifieke criteria vast. Het is mij bekend, maar geldt dat ook voor de vele initiatiefnemers ? In Brussel staan veel organisaties klaar om bruggen te bouwen en die kunnen met projecten van start gaan indien ze gesubsidieerd geraken. Het is daarom van groot belang dat de aanvraagprocedures bij iedereen bekend zijn.

De VGC heeft voor het eerst een bindend advies gegeven en ik hoop dat dit kan in alle openheid, met duidelijke procedures en criteria. Projectaanvragen die deze zomer ingediend werden, wachten ongeduldig op een formeel antwoord. Misschien is dat ondertussen wel al gebeurd.

Welk bedrag werd er door het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie geadviseerd ? Welke projecten werden door de VGC positief geadviseerd, welke negatief ? Wat was de procedure en op basis van welke criteria is een selectie gemaakt ? Moesten er bijkomende prioriteiten worden gesteld ? Is er naast de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad op een andere manier kennis gegeven van de mogelijkheid tot inschrijving, procedure en specifieke criteria die de VGC zou hanteren ?

Byttebier

Mijn vragen werden ingegeven door initiatiefnemers, die alleen langs het federale niveau op de hoogte waren gebracht en dus op het verkeerde been waren gezet. Ze zijn niet ingegeven door wantrouwen over de goede besteding van het geld. Integendeel. Ik vind het echter zeer belangrijk dat er een breed draagvlak is, vandaar mijn vraag naar absolute transparantie.

Mevrouw Brigitte De Pauw.— Vroeger diende de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie vaak zelf projecten in in het raam van het federale Impulsfonds. De vorige Vlaamse regering heeft bepaald dat de VGC een bindend advies verstrekt over deze projecten. Voordien mocht de VGC weliswaar advies verlenen, maar dat advies was niet bindend. Wordt deze afspraak voortgezet? Volgt de Vlaamse regering de Collegebeslissingen over de projecten?

Het College heeft ondertussen blijkbaar een aantal projecten geselecteerd. Welke procedure zal gevolgd worden? Wanneer zullen de projecten definitief vernemen dat ze op een subsidie kunnen rekenen?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.— Mevrouw Adelheid Byttebier heeft het historische kader zeer goed geschetst.

Sinds 2002 is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de selectie van de projecten in Vlaanderen en van de Nederlandstalige projecten in Brussel binnen het Federaal Impulsfonds voor het Migrantenbeleid.

Sinds 13 februari 2004 kan ook de VGC een bindend advies formuleren over de projecten van het Federaal Impulsfonds voor 2004. Dit gold reeds voor andere grote steden zoals Gent en Antwerpen. Zij konden bij het Federaal Impulsfonds projecten indienen. Nu kan Brussel dit ook.

De steden Antwerpen, Gent en Brussel hebben altijd gesteld dat het belangrijk is dat de projecten van het Federaal Impulsfonds wat nauwer zouden kunnen aansluiten bij het gevoerde stedelijke of lokale minderhedenbeleid. Er zou tussen beide niet te veel discrepantie mogen bestaan. Men is op dit verzoek ingegaan. Dit is uiteraard positief.

Het college van de VGC adviseert voor een bedrag van 682.748,99 euro. Iedereen voelt aan dat dit geen willekeurig gekozen bedrag is. Dit is het exacte bedrag dat ter beschikking stond binnen het Impulsfonds voor Nederlandstalige projecten in Brussel.

Wat het aantal projecten betreft, gaf de VGC een positief advies aan 16 projecten. Ik kan de lijst met projecten die een positief advies ontvingen en de hiervoor voorziene bedragen, bezorgen aan alle leden van de Raad. Daarnaast staat ook de lijst van de geweigerde projecten ter beschikking. Ik wens echter te beklemtonen dat het feit dat een project geweigerd werd, helemaal geen negatief oordeel inhoudt. Integendeel. Persoonlijk ben ik vertrouwd met een aantal geweigerde projecten. Ik ben ervan overtuigd dat een aantal van deze projecten zeker waardevol zijn. Helaas moest er, op basis van de vooropgestelde criteria en op basis van de omvang van de beschikbare middelen, een selectie gemaakt worden. Er werden natuurlijk veel meer projecten ingediend dan er konden gefinancierd worden.

Wat de selectiecriteria betreft, keurde het College van de VGC op 18 maart 2004 het 'gecoördineerd minderhedenbeleidsplan van de VGC in het kader van het Federaal Impulsfonds voor het Migrantenbeleid 2004' goed. Binnen de inhoudelijke prioriteiten van het Federaal Impulsfonds werden voor de Nederlandstalige Brusselse projecten in 2004 een aantal prioriteiten en selectiecriteria vastgelegd. Voor de investeringsuitgaven rond de aankoop, verbouwing, uitrusting, inrichting van infrastructuur en het verwerven van duurzaam materiaal lag de nadruk op opleidingsinitiatieven, jeugdwerk met maatschappelijk achtergestelde jongeren en kinderen en op zelforganisaties.

De oproep ten behoeve van mogelijke indieners van projecten werd gepubliceerd in het Staatsblad van 23 juni 2004. Die oproep is ook onmiddellijk verschenen op de website van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding en op de website van de VGC. Daarenboven werd, op basis van de adresgegevens van de verschillende diensten van de VGC, een gerichte oproep verspreid vanuit het adressenbestand van de VGC. Alle mogelijke initiatiefnemers werden dus aangeschreven.

De aanvraag zelf gebeurt bij het federale Impulsfonds. Daar komen de dossiers binnen. Alle bin-

Grouwels

nengekomen Nederlandstalige Brusselse projecten werden door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding pas op 15 september 2004 overgemaakt aan de administratie van de VGC. De VGC ontvangt deze projecten dus zeer laat.

Het ging om 61 projecten waarvan er 4 niet-ontvankelijk werden verklaard door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Dit gebeurde op basis van objectieve gegevens, zoals de postdatum of het niet-subsidieerbaar karakter van de voorgestelde uitgaven.

De adviesprocedure werd binnen de administratie van de VGC gecoördineerd door de werkeenheden 'Etnisch-Culturele Minderheden' van de directie Welzijn en Gezondheid. De aanvragen werden verdeeld over de relevante directies. In de eerste plaats gingen ze dus naar de directies Onderwijs, Cultuur en Welzijn en Gezondheid. Hierna gaven de bevoegde administraties advies. Op basis van dit advies werd een eerste onderverdeling tussen gunstig en ongunstig, prioritair en niet-prioritair gemaakt.

Vervolgens kwamen de advieswerkgroepen samen. Op 1 oktober kwam de adviesgroep Etnisch-Culturele Minderheden samen. Om advies uit te brengen aan het College werd deze adviesgroep uitgebreid met leden van relevante adviesorganisaties.

Op 21 oktober 2004 formuleerde het College het bindende advies van de VGC. Daarbij baseerde het zich op het advies van de uitgebreide advieswerkgroep. Op 3 november 2004 werd dit advies overgemaakt aan de Vlaamse Gemeenschap, die het op haar beurt nog eens moet doorsturen naar het federale Impulsfonds.

De Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden zal een advies formuleren over de congruentie met het Vlaamse sectorale beleid en het Stedenbeleid. Verder zal deze Commissie waken over een eventuele dubbele subsidiëring.

Vervolgens zal het Vlaamse Impulsfondscomité het bindende advies van de VGC formaliseren in een bindend advies van de Vlaamse regering aan het federale Impulsfondscomité. Het federale Impuls-

fondscomité moet de finale beslissing nemen. Tot nu toe gebeurde dit echter nog niet.

Dit is de weg die alle projecten moeten afleggen. Het is echter niet abnormaal. Men wil immers meer en meer tot een coherent beleid komen. We zitten op schema. Onze Brusselse projecten werden tijdig doorgestuurd naar het Vlaamse Impulsfondscomité.

Dat de indieners van de projecten intussen ongeduldig zitten te wachten op een antwoord, begrijp ik heel goed. Er zijn nu eenmaal zoveel beslissingsniveaus in betrokken. Ik hoop in ieder geval dat de procedure zo snel mogelijk afgerond is en dat de indieners zo snel mogelijk een antwoord zullen ontvangen. De lijsten die de leden van de VGC zullen ontvangen, bevatten natuurlijk al een deel van het antwoord.

Wat betreft de vraag van mevrouw De Pauw of er projecten van de eigen administratie zijn goedgekeurd, kan ik meedelen dat in het kader van de nieuwe regeling de steden Gent en Antwerpen en de VGC voor Brussel middelen kunnen aanvragen voor een medewerker. Het gaat hierbij om een bedrag van 30.000 euro. Die medewerker heeft als opdracht om het Federaal Impulsfonds 2004 op te volgen en het Federaal Impulsfonds 2005 en het Minderhedenbeleidsplan voor te bereiden.

Het advies van de VGC moet bindend zijn. Het Impulsfondscomité kan slechts heel uitzonderlijk afwijken van het advies van de VGC. Dit kan het geval zijn indien bepaalde projecten haaks staan op het Vlaamse sectorale beleid of op het convenant die afgesloten werd in het kader van het stedenbeleid, of indien er sprake is van dubbele subsidiëring. Voor het overige is het advies bindend. De vragen over de procedure heb ik daarnet al behandeld.

Mevrouw Adelheid Byttebier.– Ik dank collegelid Brigitte Grouwels voor deze heel gedetailleerde uitleg en voor de lijst van de goedgekeurde en niet-goedgekeurde projecten. Dit getuigt van openheid.

De procedure is correct verlopen. Ik ben hier blij om. Dit betekent dat de VGC ons vertrouwen waard is.

Ik bemerk echter nog twee hiaten. Vooreerst zou de informatie te vinden zijn op de website van het

Bytdebier

Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Ik zal dat straks nog eens controleren maar volgens mij bevat deze website alleen de criteria die op federaal niveau gestipuleerd werden. De door de VGC geformuleerde criteria zijn er niet te vinden. Het is heel belangrijk dat, wanneer men meer wenst te weten te komen over de manier om een aanvraag in te dienen en wat de prioriteiten zijn, men niet alleen de federale criteria te weten komt maar ook de bijkomende criteria die door de VGC worden gehanteerd.

Een tweede hiaat is te vinden bij de mogelijke initiatiefnemers. Collegelid Grouwels schetste de manier waarop mensen op de hoogte gebracht werden. Ik hoop dat de volgende keer onze Vlaamse schepenen in de Brusselse gemeenten ook ingelicht worden. Ik heb vernomen dat ze enkel op de hoogte waren van de federale en niet van de door de VGC opgestelde criteria. Verder dachten een aantal mensen dat deze criteria enkel golden voor organisaties en niet voor schepenen. In het Zomerakkoord staat dat de Vlaamse schepenen voor de Vlaamse Brusselaars een belangrijke lokale verankering betekenen. De volgende keer moeten ze zeker gericht op de hoogte gebracht worden.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.– De informatie over de door de VGC gehanteerde criteria is ook weer te vinden op de website van de VGC. Waar er over het Impulsfonds gesproken wordt, wordt er ook verwezen naar de website van de VGC. Alles is er dus weer te vinden. Misschien kan het nog iets duidelijker. We zullen dat zelf nog eens nagaan. Volgens de informatie waarover ik beschik, zouden de Vlaamse schepenen ook aangeschreven zijn. We zullen dat nog eens controleren.

– *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 58)

Tussenkomst van de VGC voor de herstelling van het gemeenschapscentrum De Rinck

De voorzitter.– Conform artikel 58, punt 8, 3° van het Reglement van Orde wordt deze actualiteitsvraag omgezet in een schriftelijke vraag wegens afwezigheid van de heer Walter Vandenbossche, vraagsteller. (*Instemming*)

VRAGEN (R.v.O., art. 75)

Spijbelgedrag van Brusselse jongeren

De heer Jan Béghin.– Begin deze week verschenen cijfers in de Vlaamse kranten over het spijbelgedrag van de Antwerpse schoolgaande jeugd. De cijfers werden bekend gemaakt door het Centraal Meldpunt in Antwerpen. Het meldpunt is een netoverschrijdende dienst die jongeren met een problematische schoolloopbaan begeleidt. Het Centraal Meldpunt verzamelt gegevens over de schoolgaande jeugd en biedt eveneens de accommodatie voor alle hulpverleners die moeilijke leerlingen begeleiden.

Uit de cijfers blijkt dat in de stad Antwerpen 9,5 procent van de jongeren problematisch spijbelt. Dat betekent dat ze minstens acht halve of 4 volle dagen per schooljaar spijbelen.

Het deeltijds beroepsonderwijs is koploper met een aandeel van 41 procent spijbelaars. In het buitengewoon secundair onderwijs spijbelt 23 procent van de leerlingen. Het hoeft geen betoog dat het spijbelgedrag ook gevolgen heeft voor de slaagkansen van de betrokkenen en voor de rest van hun carrière. In Vlaanderen lopen vier op de tien jongeren in de tweede en derde graad van het technisch onderwijs vertraging op. In Antwerpen zijn dat er zes op de tien.

Béghin

Wij moeten hier natuurlijk niet het proces van de stad Antwerpen maken, maar er zijn heel wat parallellen tussen deze stad en het stedelijke gebied van Brussel. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan leerlingen in het basisonderwijs die uit een gezin komen waar Nederlands niet de moedertaal is, en kinderen die in een kansarm gezin worden geboren.

Wat zijn de spijbelcijfers voor het Brussels Nederlandstalig onderwijs en hoe ligt de verdeling tussen de verschillende netten? Hoe worden deze gegevens verzameld en bestaat er een meldpunt zoals in Antwerpen? Is er vanuit de administratie Onderwijs een netoverschrijdende strategie om spijbelen tegen te gaan?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter. – Vooraleer in te gaan op de vragen van de heer Jan Béghin, wil ik de gehanteerde terminologie verduidelijken. Met ‘spijbelen’ wordt een problematische afwezigheid bedoeld. Deze terminologie zal ik verder gebruiken.

In het verleden leidde elke onwettige afwezigheid tot een verlies van de hoedanigheid van ‘regelmatige leerling’, met alle daaraan verbonden gevolgen voor de school en de leerling. Een dergelijke situatie leidde vaak tot administratieve regulariserings om de voordelen van dit statuut niet te verliezen. Met de rondzendbrief van 15 augustus 2002 werd een werkwijze gestimuleerd waarin open communicatie over alle afwezigheden naar voor wordt geschoven. De rondzendbrief stelt dat de school in eerste instantie zelf verantwoordelijk blijft voor het opvolgen van de afwezigheden en het begeleiden van de leerlingen. De school moet daarvoor samenwerken met het CLB, dat de nodige expertise heeft om op het vlak van problematische afwezigheden de school te ondersteunen inzake preventie, begeleiding en remediëring. Het CLB kan ook contact opnemen met de welzijnssector. Vaak zijn afwezigheden het gevolg van familiale, sociale, psychologische of socio-emotionele problemen.

Het departement Onderwijs registreerde tijdens het voorbije schooljaar 2003-2004 ongeveer 1,3 procent problematische afwezigheden in het Brussels secundair onderwijs. Dit staat in schril contrast

met de geciteerde cijfers met betrekking tot Antwerpen. De spreiding over de netten werd niet opgegeven en de afwezigheden in de basisscholen werden niet door dit departement geregistreerd.

Het departement Onderwijs hanteert de volgende werkwijze voor de verzameling van de gegevens. De school moet de administratie Secundair Onderwijs op de hoogte stellen indien de problematische afwezigheden meer dan 30, al dan niet gespreide, halve lesdagen bereiken. Deze informatie moet toelaten het fenomeen van het problematische schoolverlet in kaart te brengen, zodat zonodig aanvullende beleidsmaatregelen kunnen worden genomen. De melding aan de administratie verloopt door een elektronische zending op individuele basis. Enkel zorgwekkende dossiers, waarbij elke vorm van vrijwillige begeleiding uitgeput is en waarbij er sprake is van totale onwil bij de ouders of bij de leerling, kunnen door de school in overleg met het CLB worden doorverstuurd naar het departement. Een zorgwekkend dossier dient een stappenplan te bevatten waarin de stappen worden vermeld die werden ondernomen door de school, het CLB en eventuele externe partners. Bovendien moet het een registratiefiche van de afwezigheden bevatten.

Gezien de relatief beperkte omvang van het probleem in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel kan ik meedelen dat de administratie van de VGC de acties en de regelgeving van het departement Onderwijs opvolgt. De administratie van de VGC neemt deel aan de spijbelpreventieprojecten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door de inschrijving eraan te stimuleren en te coördineren. Tijdens het voorbije schooljaar namen 13 Brusselse scholen hieraan deel. Jaarlijks wordt door de afdeling Beleidsuitvoering Secundaire Scholen het rapport ‘Problematische afwezigheden’ samengesteld, waarin de cijfers in detail worden besproken en geanalyseerd.

Tot op vandaag heb ik niets vernomen over concrete problemen inzake spijbelgedrag vanuit de Nederlandstalige scholen van Brussel. De problematische afwezigheid van leerlingen doet zich in het Nederlandstalige Brusselse onderwijs dus nauwelijks voor. Wij moeten concluderen dat onze leerlingen zeer graag naar school gaan, wat de directie en de leerkrachten tot eer strekt.

De heer Jan Béghin.— Ik dank de collegevoorzitter voor het goede nieuws.

Voorzitter : de heer Jan Béghin

Aanwending van middelen uit het Brusselfonds

De heer Jean-Luc Vanraes.— De Vlaamse regering besloot vanaf het jaar 2002 het kijk- en luistergeld af te schaffen. Als compensatie voor de Vlamingen in de hoofdstad, die toen nog niet mee konden genieten van deze maatregel, besloot de Vlaamse regering een fonds te voorzien voor projecten in de hoofdstad. De Vlaamse regering had jaarlijks een bedrag van net geen 10 miljoen euro veil voor dit fonds.

Begin 2003 werkte de toenmalige Vlaamse minister voor Hoofdstedelijke Aangelegenheden een actieplan uit rond 5 prioritaire doelstellingen : ‘Brussel studentenstad’, een woon- en zorgcentrum voor senioren, het Huis van het Nederlands, de centrale positie van de huisarts en ‘Feest in de stad, nieuws uit de hoofdstad’. Kan de Collegevoorzitter me melden of het bedrag dat door de Vlaamse regering aan dit fonds werd toebedeeld onveranderd is gebleven ?

Indien de middelen voor dit fonds verminderd zijn, had ik graag vernomen of deze vermindering het gevolg is van structurele maatregelen in de Vlaamse begroting dan wel van een gebrek aan initiatieven die passen in dit fonds. Wordt het College betrokken bij de uitwerking en de implementatie van de maatregelen die in het fonds passen ?

Werd het College gevraagd tussen te komen bij de Brusselse minister van Mobiliteit teneinde een voorkeurtarief te bedingen voor de abonnementen die door de Vlaamse overheid worden aangekocht ten behoeve van Vlaamse studenten in de hoofdstad ? Is het College eventueel bereid dergelijke gesprekken op te starten ?

Kan het collegelid melden hoe ver het staat met de implementatie van het woon- en zorgnet voor senioren in de hoofdstad en met het digitale ziekenhuis ? Is het collegelid bevoegd voor Welzijn

de initiatieven genegen die door de collegevoorzitter, toen nog Vlaams minister, in leven werden geroepen ?

Graag had ik ook vernomen op welke wijze het collegelid meent te kunnen helpen bij de realisatie, de verdere uitwerking en de werking van deze projecten. Hoe denkt men deze initiatieven in te passen in het welzijnsbeleid dat zal worden uitgetekend voor de komende 5 jaar ?

Heeft de Vlaamse minister voor Hoofdstedelijke Aangelegenheden reeds overleg gepleegd met het College voor de uitwerking van eventuele nieuwe projecten ? Werd het College gemachtigd om voorstellen van nieuwe projecten aan de minister voor te leggen ?

Het Seniorencentrum heeft een studie laten uitwerken over de noodzakelijke inbedding van bejaardenhulpcentra in ons Gewest. Vindt het collegelid bevoegd voor Welzijn dat het Brusselfonds een instrument zou kunnen zijn om een antwoord te formuleren op de noden die uit deze studie blijken ? Zijn er reeds concrete plannen om aan de noden tegemoet te komen ?

Ten slotte had ik graag vernomen of er nog wordt gedacht aan de mogelijkheid om met de middelen uit het Brusselfonds gronden aan te kopen, die vervolgens door middel van een langlopende erfpacht ter beschikking van privé-investeerdere zouden worden gesteld voor de bouw van Vlaamse rusthuizen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— Vanuit de bevoegdheid Begroting beheer ik het geld namens de Brusselse regering en de VGC. Alle fondsen die dienen om het Nederlandstalige beleid in Brussel te versterken, hou ik nauwlettend in de gaten.

In de aanvullende regeringsverklaring van de Vlaamse regering van 9 juli 2001 werd opgenomen dat in het kader van de afschaffing van het kijk- en luistergeld en door de invoering van het nultarief, 20 procent van het in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geïnde kijk- en luistergeld zou worden geïnvesteerd in initiatieven ten gunste van de Brusselse Vlamingen. Het betreft ongeveer 10 miljoen euro, die de Vlaamse Gemeenschap heeft ontvangen als theoretische opbrengst van het kijk- en luistergeld in Brussel. Mede dankzij ons aandringen

Vanhengel

werd dit bedrag gereserveerd om beleid te voeren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanuit de Vlaamse Gemeenschap.

In 2002 werd een initieel bedrag van 2,479 miljoen euro ingeschreven, maar er waren geen projectvoorstellen of investeringsdossiers. Dankzij een nieuwe dynamiek in de Vlaamse Regering werd in 2003 de vastleggingmachtiging met betrekking tot dit bedrag opgetrokken tot 4,958 miljoen euro.

Het gebrek aan invulling dat initieel aan het Vlaams Brusselfonds is gegeven, heeft ertoe geleid dat slechts de helft van het in het regeerakkoord overeengekomen bedrag is toegewezen. Vlaams Minister Van Mechelen houdt nauwlettend in de gaten of de middelen die worden ingeschreven in de verschillende begrotingsuitgaven, ook echt noodzakelijk zijn.

Zoals het een goede begrotingsminister past, vraagt hij dat bij het ontbreken van projecten de middelen worden geschrapt.

Van 400 miljoen BEF heeft men op een bepaald moment slechts de helft overgehouden. In 2003 is men voor het eerst begonnen met het concretiseren van projecten die budgettair waren ingeschreven. Deze middelen zijn vervat in het Vlaams Brusselfonds. Tijdens de opstartfase van het fonds werd de VGC betrokken bij de uitwerking en de implementatie. Er is nog geen overleg geweest over de verdere ontwikkeling van het fonds. Het College heeft wel het initiatief genomen om de bevoegde Vlaamse collega Bert Anciaux te benaderen over dossiers die het onderwerp kunnen uitmaken van een ruimer debat zodat het reguliere regeringsbeleid in het hoofdstedelijk beleid kan worden gedifferentieerd en geoptimaliseerd. Omwille van het prangend karakter en de verstrekende budgettaire weerslag ervan, dringt een dialoog met de Vlaamse Gemeenschap zich op. Ik geef een overzicht van de aandachtspunten.

Op dit ogenblik is er nog geen duidelijkheid over de wijze waarop de exploitatiekosten van de gebouwen van de KVS zullen worden gedragen. De kosten worden geraamd op 1 miljoen euro per jaar. De raming is aan de lage kant. De kosten kunnen nog wel oplopen. Men heeft gevraagd dat de kosten door de VGC zouden worden gedragen. De

jaarlijkse recurrente kosten alleen al voor de exploitatie-uitgaven van het nieuwe KVS-gebouw, bedragen 1 tot 2 miljoen euro per jaar, een hele hap uit het VGC-budget. Wij hebben aandacht gevraagd voor dit dossier. Voor 2005 wensen we immers een minder kostelijke oplossing voor de VGC.

Ingevolge het decreet van 1 juni 1994 tot regeling van de overdracht van onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie ontvangt de VGC tot nu toe een jaarlijkse dotatie van 1,24 miljoen euro. Daarmee realiseert de VGC een investeringsprogramma in de gemeenschapscentra dat voornamelijk betrekking heeft op veiligheids- en onderhoudswerken. De jaarlijkse dotatie van de Vlaamse Gemeenschap aan de VGC vervalt echter vanaf 2006, terwijl het noodzakelijke investeringsprogramma nog lang niet is afgewerkt. Wij hebben overleg gevraagd met minister Anciaux om dit probleem op te lossen.

Het derde dossier betreft het volgende punt. De Vlaamse Gemeenschap en de VGC hebben de wil uitgedrukt om gezamenlijk een communicatiecentrum uit te bouwen in het Monnaiehouse in Brussel. Het moet een zichtbaar ingeplant informatie-, bibliotheek- en onthaalcentrum van de Vlaamse Gemeenschap worden in het hart van de hoofdstad. De Vlaamse Gemeenschap en de VGC sloten daarover een convenant af. Het is van fundamenteel belang dat de Vlaamse Gemeenschap inhoudelijk en financieel bij de verdere realisatie van dit grootschalige project wordt betrokken.

Het vierde dossier dat via een toelichtend schrijven aan minister Bert Anciaux werd overgemaakt, betreft de uitbouw van kwalitatieve Nederlandstalige gezondheids- en welzijnsvoorzieningen in de hoofdstad. Ook dat behoort tot de gezamenlijke prioriteiten van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. De uitbreiding van het Vlaamse zorgaanbod voor senioren is met dit dossier aan de orde en sluit aan bij de discussie over de zorgverzekering. Een zorgverzekering kan in Brussel alleen maar functioneren als het aanbod aan zorgvoorzieningen voldoende groot is. De Vlaamse regering heeft tijdens de vorige regeerperiode de opdracht gegeven een vernieuwend concept uit te werken. Het concept dat uitgewerkt werd door het seniorencentrum, heeft geleid tot een plan dat voorziet in de uitbouw van woonzorgzones met een aantal zorg-

Vanhengel

kruispunten. Er wordt voorzien in de ontwikkeling van draaischijven van ouderenvoorzieningen in één woonzorgzone. Een aanvankelijke raming van het plan bedroeg 25 miljoen euro of 1 miljard frank. Dat geld moet in principe voorhanden zijn. Er werd immers voorzien in een aantal structurele voorzieningen om het Brusselfonds te spijzen. Men moet echter rekening houden met het feit dat het fonds de voorbije jaren slechts voor de helft is volgestort. Als dat bedrag volledig wordt gestort, beschikt men over een jaarlijks bedrag van 200 miljoen frank. Dan kan men eindelijk het ambitieuze plan om Vlaamse zorgvoorzieningen in Brussel in te planten, beginnen realiseren. Het is van het grootste belang dat er versneld een discussie op gang komt tussen de Vlaamse regering en de VGC om de nodige middelen op te eisen en over te gaan tot de concrete invulling van het plan.

De mate waarin het Vlaams Brusselfonds een bijkomende budgettaire ruimte kan geven bovenop de thans lopende programma's zal de haalbaarheid van dit ambitieuze maar noodzakelijke plan bepalen. Ook voor het opstarten en de werking van het virtuele zorgnetwerk dringt zich een tussenkomst op van het Vlaams Brusselfonds. Men mag dit niet verwarren met het zorgstrategisch plan, uitgewerkt door het seniorencentrum. Het is een idee die wij lang hebben gekoesterd onder de naam virtueel ziekenhuis. De haalbaarheidsstudie is nu ook afgerond en het virtueel ziekenhuis kan worden opgestart als men de nodige middelen ervoor vrijmaakt.

Wij hopen hierover op korte termijn een constructieve dialoog te kunnen voeren met de bevoegde collega. Het is onze overtuiging dat het ons niet aan noden of dossiers ontbreekt om over te gaan tot het optrekken van de jaarlijkse vastleggingsmachtiging van het Vlaams Brusselfonds tot het initieel bedongen bedrag van 10,213 miljoen euro.

Het is wenselijk de dialoog die we hier in de Raad van de VGC trachten tot stand te brengen met de collega's van het Vlaams Parlement verder uit te breiden tot de uitvoerende organen, namelijk de Vlaamse regering en het College van de VGC zodat over deze beleidsopties van gedachte kan worden gewisseld.

Ik heb met veel aandacht de beleidsbrief voor Brussel gelezen die net voor de vakantie door mi-

nister Anciaux is ingediend. Ik heb gemerkt dat er een aantal oudere, zelfs voorbijgestreefde ideeën worden in opgenomen. Ik denk aan de idee van een tweede volwaardig Vlaams ziekenhuis naast dat van de VUB. We zouden de dialoog moeten hervatten en de studies nalezen die in het verleden daarover zijn uitgevoerd. We moeten vooral voor de vier dossiers en in het bijzonder het dossier over het zorgnetwerk en het zorgstrategisch plan de nodige middelen krijgen zodat zij tijdens deze regeerperiode kunnen worden gerealiseerd.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.— Men heeft me gevraagd of ik de initiatieven uit de vorige regeerperiode die nu op tafel liggen, wel genegen ben. Het betreft voornamelijk de woonzorgzones en het virtuele ziekenhuis. Mijn antwoord is duidelijk affirmatief. Wij onderzoeken wel of we ze niet kunnen samenvoegen met andere initiatieven. We moeten ook streven naar meer eenduidige zones.

We zijn er ons van bewust dat bij gebrek aan steun van de Vlaamse Gemeenschap en het Brusselfonds, het zeer moeilijk zal zijn een grote stap vooruit te zetten. De Vlaamse Gemeenschap moet de blinde vlekken betreffende de zorg in Brussel mee opvangen.

De heer Jean-Luc Vanraes.— Ik wilde de visie van het College kennen en ik ben verheugd te horen dat men de weg voorzet die men al een aantal jaren bewandelt. Voorts wou ik de urgentie benadrukken van het dossier. Waarschijnlijk is de Vlaamse begroting al goedgekeurd. De collegevoorzitter heeft zijn dossiers aan minister Bert Anciaux overgemaakt. Ik heb ook kennis gekregen van zijn beleidsbrief. Ik vrees echter dat we nog niet over voldoende fondsen uit het Brusselfonds zullen kunnen beschikken om met onze initiatieven te starten.

Ik stel aan de Raad voor een gemeenschappelijke commissie op te richten waar minister Anciaux zijn beleidsbrief kan toelichten. Er is haast mee gemoeid, anders dreigt er een jaar verloren te gaan.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— We mogen de zaak ook niet te somber inzien. Minister Bert Anciaux woont de vergaderingen van het College geregeld bij. Daarnaast heeft het College een brief geschreven om te benadrukken dat de vier aangehaalde dossiers absoluut prioritair zijn en minister Bert Anciaux argumenten aan te reiken ten-

Vanhengel

einde in de Vlaamse regering de volstorting van het Brusselfonds af te dwingen en de financiering te bekomen van de projecten die ons na aan het hart liggen.

Voorzitter : de heer Jean-Luc Vanraes

Financiering van het lokaal cultuurcoördinatiebeleid in de Brusselse gemeenten

Mevrouw Carla Dejonghe.— Recent maakte de Vereniging van Vlaamse steden en Gemeenten (VVSG) melding van het feit dat de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brusselse Aangelegenheden maar liefst 5,7 miljoen euro minder mag uitgeven dan aanvankelijk begroot in 2004.

Bij de voorstelling van haar jaarbegroting op 8 oktober 2004 besteedde de Vlaamse regering echter hoofdzakelijk aandacht aan het feit dat voor een aantal beleidsterreinen, waaronder het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk, de cultuurparticipatie, het erfgoeddecreet en het topsportplan aanzienlijke bijkomende middelen zullen worden vrijgemaakt. Het decreet op het lokaal cultuurbeleid van 13 juli 2001 blijft echter in de kou staan en de subsidies voor volgend jaar worden letterlijk bevroren.

Concreet betekent dit dat maar liefst één derde van de gemeenten in Vlaanderen en Brussel in 2005 niet op een subsidie voor hun lokaal cultuurbeleid zullen kunnen rekenen. Het is vanzelfsprekend dat dit de verdere ontplooiing van het cultuurcoördinatieplan in de Brusselse gemeenten in gevaar dreigt te brengen.

Om de ware omvang van deze problematiek te begrijpen, moeten we een onderscheid maken tussen drie verschillende categorieën van gemeenten : er zijn gemeenten die niet kunnen of willen participeren aan het decreet ; er zijn gemeenten die reële stappen zetten om aan de voorwaarden te voldoen ; ten slotte zijn er gemeenten die wel al aan de voorwaarden van het decreet beantwoorden. Die laatste groep beschikt over een beleids-

plan dat goedgekeurd werd door de Vlaamse Gemeenschap en zij kunnen bovendien een actieplan voorleggen dat goedgekeurd werd door het betrokken schepencollege.

Voor de twee eerste categorieën van gemeenten zouden deze budgettaire maatregelen zeer verstrekkende gevolgen hebben, in die zin dat zij niet langer op enige vorm van subsidiëring voor een lokaal cultuurbeleid aanspraak zouden kunnen maken. Vooral voor de gemotiveerde gemeenten die al reële stappen ondernemen om een lokaal cultuurbeleid uit te bouwen en actieve inspanningen leveren om zich te conformeren aan de in het Vlaamse decreet vooropgestelde criteria, is dit een ontmoedigend signaal.

Bovendien, en dit staat helemaal haaks op de doelstellingen van het decreet, zouden ook de Brusselse gemeenten die aan de voorwaarden voldoen en dus een lokaal cultuurbeleid voeren, het slachtoffer worden van deze besparingsmaatregel. Niet alleen zou er bespaard worden op de basissubsidies (loon- en werkingskosten van de betrokken cultuurbeleidscoördinator) ; er zou tevens afbreuk worden gedaan aan de 1-eurosubsidie – een extra subsidie ter ondersteuning van bijzondere en vernieuwende initiatieven. Bovendien zijn er aanwijzingen dat er ook op de bibliotheeksubsidies sterk zou worden bespaard.

Hoe schat het collegelid de gevolgen in van deze budgettaire besparingen voor het lokaal cultuurbeleid van de Brusselse gemeenten ? Welke maatregelen zal hij nemen om de gevolgen te beperken ? Acht hij het niet wenselijk om overleg te plegen met zijn Vlaamse collega om hem te overtuigen van de noodzaak om het lokaal cultuurbeleid in de Brusselse gemeenten – dat momenteel nog in volle ontplooiing is – blijvend te stimuleren in de plaats van budgettair te beknotten ?

MOTIE VAN ORDE (R.V.O. art. 31, 1)

Mevrouw Marie-Paule Quix.— Naar mijn mening was dit geen vraag, maar een interpellatie. Dergelijke onderwerpen vragen om een debat, maar in het kader van een vraag zijn er geen andere sprekers

Quix

toegelaten. Het is mij absoluut onduidelijk geworden wat nog het verschil is tussen een vraag en een interpellatie. Dat stoort me bijzonder. Er worden hier mensen bij naam genoemd zonder dat er ook maar enige discussie mogelijk is. Er worden vragen gesteld over ministers, terwijl een regering bij mijn weten steeds collegiaal optreedt. Ik ben het volstrekt oneens met de manier waarop hier wordt tewerk gegaan. Het kan niet de bedoeling zijn steeds dezelfde persoon te viseren.

De voorzitter.– De leden van de Raad beslissen zelf of zij een vraag dan wel een interpellatie indienen.

Financiering van het lokaal cultuurcoördinatiebeleid in de Brusselse gemeenten

Voortzetting

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Ik antwoord namens collegelid Pascal Smet. Ik lees zijn antwoord letterlijk voor.

Ook wij werden verrast door de aangekondigde begrotingsmaatregelen van de Vlaamse regering bij de controle van 2004 en de begrotingsopmaak voor 2005. Het gaat om algemene maatregelen die niet exclusief de Vlaamse Gemeenschapscommissie betreffen, maar alle lokale besturen. Voor de toelichting bij de genomen maatregelen pleegde ik overleg met minister Anciaux. De uitleg, die ook per brief aan alle gemeenten en aan de VGC zou worden toegestuurd, luidt als volgt :

“De begrotingscontrole 2004 en de opmaak van de begroting 2005 noopte de Vlaamse Regering tot een aantal besparingsmaatregelen teneinde de Vlaamse begroting in evenwicht te brengen.

Ook de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid ontsnapt hier niet aan. De maatregelen die ik neem zijn echter van tijdelijke aard en hebben alleen betrekking op de begrotingsjaren 2004 en 2005. Voor 2004 betekent de besparing een reële inlevering op de toegezegde bedragen. Voor 2005

echter wordt die inlevering terug ongedaan gemaakt en kan elke gemeente opnieuw aanspraak maken op de initieel toegezegde subsidie voor 2004. De besparing op de begroting 2005 wordt gerealiseerd door een aantal bijkomende, in het vooruitzicht gestelde subsidiebedragen, niet uit te keren in 2005 en te verschuiven naar een volgend begrotingsjaar.

Concreet worden volgende maatregelen genomen :

1. Voor het begrotingsjaar 2004 komt er een lineaire vermindering van 3,38% op de subsidies op jaarbasis aan de gemeentebesturen, intergemeentelijke projectverenigingen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie met betrekking tot de openbare bibliotheken, de cultuurcentra, de cultuurbeleidscoördinatoren en het afstemmen van het cultuuraanbod. De 1-eurosubsidie voor de uitvoering van de cultuurbeleidsplannen valt niet onder deze besparingsmaatregel.
2. Voor het begrotingsjaar 2005 wordt de tot op heden in het vooruitzicht gestelde, maar nog niet uitgekeerde, forfaitaire subsidie van 0 ;6 euro per inwoner, ter ondersteuning van de participatie aan het streekgericht bibliotheekbeleid, niet uitgekeerd aan de gemeenten. De helft van dit bedrag wordt in 2005 wel toegevoegd aan de subsidies voor het VCOB voor de verdere uitbouw van een centrale catalogus.
3. Voor een aantal openbare bibliotheken bepaalt het decreet lokaal cultuurbeleid dat de toekenning van het subsidiebedrag op basis van het decreet wordt gespreid over een overgangperiode van vier jaar, waarbij elk jaar het verschil tussen de nieuwe berekeningswijze en het toegekende subsidiebedrag van 2001 met 25% wordt verminderd. Deze overgangperiode wordt nu verlengd tot 2006, waarbij er in 2005 geen aanpassing van de subsidie zal zijn.
4. De subsidies aan de gemeentebesturen, de intergemeentelijke projectverenigingen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie met betrekking tot de openbare bibliotheken, de cultuurcentra, de cultuurbeleidscoördinatoren, de uitvoering van de cultuurbeleidsplannen en het afstemmen van het cultuuraanbod worden voor het begrotingsjaar 2005 niet geïndexeerd.

Vanhengel

- Artikel 19, § 2 van het decreet lokaal cultuurbeleid blijft in 2005 van toepassing zodat nieuwe aanvragen van gemeenten met het oog op een subsidie voor de opmaak van een cultuurbeleidsplan financieel niet kunnen worden gehonoreerd.

Dit is vanzelfsprekend geen prettige mededeling. In de beleidsnota die ik aan het Vlaams Parlement voorlegde, worden een evaluatie én verdere uitvoering van de doelstellingen van dit decreet aangekondigd. Deze maatregelen willen dan ook zoveel mogelijk de door het decreet op het lokaal cultuurbeleid ontstane dynamiek aanhouden. Bovendien wil ik samen met de administratie nagaan in welke mate in dit verband op korte termijn een aantal lasten voor de gemeentebesturen kunnen worden weggewerkt.”

Voor de Brusselse gemeenten betekent dat het volgende. Zij worden getroffen door de eenmalige vermindering in 2004. Dit geldt voor alle subsidies aan de gemeentebesturen en de VGC. Tien gemeenten zijn op dit moment erkend in het decreet en hebben recht op een loon- en werkingssubsidie voor hun cultuurbeleidscoördinator. Deze subsidie wordt in 2004 verminderd met 3,38%. Ze wordt door de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks aan de gemeenten gestort.

De vermindering geldt niet voor de zogenaamde 1-eurosubsidie. Dat is de subsidie die de gemeenten via de VGC voor hun projecten ontvangen. Het gaat om 1 euro per inwoner, waarbij Brussel beschouwd wordt als een stad met 300.000 inwoners.

Vanaf 2005 speelt deze maatregel niet meer. Alle engagementen worden dus nageleefd, met uitzondering van de indexering. Intussen blijft wel de stop van kracht voor nieuwe aanvragen van gemeenten die in het cultuurbeleidsplan willen stappen.

Deze stop geldt sinds 1 januari 2003, doordat in 2002 – het eerste jaar – al meer Vlaamse en Brusselse gemeenten een aanvraag hadden ingediend dan oorspronkelijk ingeschat voor de volledige pe-

riode van 2002 tot 2005. De vier Brusselse gemeenten Elsene, Koekelberg, Ukkel en Watermael-Bosvoorde werken in 2004-2005 aan een aanvraag bij de Vlaamse Gemeenschap om in het decreet te stappen. Zij zullen op zijn vroegst in 2006 erkend worden.

Belangrijk is wel dat er geen stop geldt voor de erkenning van nieuwe bibliotheken. Wie in aanmerking komt, kan erkend en gesubsidieerd blijven. De vijf overige gemeenten – Ganshoren, Oudergem, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Lambrechts-Woluwe en Vorst – die aan de oprichting van een bibliotheek werken, kunnen daar in de loop van 2005 mee verdergaan.

De gevolgen voor Brussel van deze besparingsmaatregelen blijven beperkt. Binnen de begroting Cultuur 2004 is het niet meer mogelijk compenserende maatregelen te treffen, mede omdat de Vlaamse Gemeenschapscommissie zelf de gevolgen ondervindt van deze en andere besparingsmaatregelen. De komende maanden zullen wij samen met de gemeenten een inhoudelijke en budgettaire evaluatie maken.

Het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft een collegiale vraag gesteld aan Vlaams minister Bert Anciaux om over een aantal prangende dossiers te onderhandelen. Minister Bert Anciaux heeft overigens zelf al aangedrongen op een grondige discussie over de complementariteit tussen het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Ik ga graag op die uitnodiging in.

Ten slotte zullen wij minister Bert Anciaux bij de voorbereiding van de begroting 2006 herinneren aan de belofte om het decreet op het lokale cultuurbeleid vanaf 2006 volledig uit te voeren. Ik reken daarvoor op de steun van de Brusselse leden van het Vlaams Parlement.

- *De vergadering wordt om 13u05 gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

1. Ingekomen stukken

Ontwerp van verordening

- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B – 6 (2004-2005) – nr.2

Doorverwezen naar de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën en Begroting

Verslagen

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Beroepsopleiding uitgebracht door mevrouw Carla Dejonghe naar aanleiding van de hoorzitting met mevrouw Magda DECKERS, bijzonder opdrachthouder voor het Nederlandstalig basisonderwijs te Brussel en directeur van voorrangbeleid Brussel (VBB) – 285 (2004-2005) nr.1
- Verslag namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën en Begroting uitgebracht door Jan Béghin over het ontwerp van verordening tot vaststelling van de Begrotingswijziging 2 en B voor 2004 – 6 (2004-2005) nr.2

2. Mededelingen van het secretariaat – Commissievergaderingen

– 22 oktober 2004 – 12u.30 : Commissie voor Onderwijs en Beroepsopleiding

1. Benoeming commissievoorzitter en secretaris

Aanwezig : de heren Fouad Ahidar, voorzitter, Dominiek Lootens-Stael, Erland Pison, Walter Vandenbossche en mevrouw Carla Dejonghe

Plaatsvervangers : mevrouw Marie-Paule Quix

– 25 oktober 2004 – 14u.30 – 17u.00 : Commissie voor Onderwijs en Beroepsopleiding

- Hoorzitting met mevrouw Magda Deckers, bijzonder opdrachthouder voor het Nederlandstalig basisonderwijs te Brussel en directeur van voorrangbeleid Brussel (VBB)

Verslaggevers : Mevrouw Carla Dejonghe en mevrouw Monica Van Kerrebroeck

Aanwezig : de heren Fouad Ahidar, voorzitter, Frederic Erens, Erland Pison, Jean-Luc Vanraes, Jan Béghin, Walter Vandenbossche en mevrouwen Marie-Paule Quix, Carla Dejonghe en Brigitte De Pauw

Afwezig met kennisgeving : Dominiek Lootens-Stael

– 8 november 2004 :

- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 2 en B voor het dienstjaar 2004 – 6 (2004-2005) – Nr. 1

Verslaggever : de heer Jan Béghin. Algemene en artikelsgewijze bespreking, stemmingen.

Aanwezig : vaste leden : de heren Jean-Luc Vanraes, voorzitter, Walter Vandenbossche, Jan Béghin, Johan De Mol

Afwezig met kennisgeving : de heren Frederic Erens en Dominiek Lootens-Stael

– 10 november 2004 – 9u.30 : Commissie voor Cultuur, Sport en Jeugd

1. Benoeming commissievoorzitter en secretaris

Aanwezig : mevrouw Brigitte De Pauw, voorzitter, mevrouwen Marie-Paule Quix,

Valérie Seyns, de heren René Coppens,
Erland Pison

Plaatsvervanger : de heer Frederic Erens

– **10 november 2004 – 10u.30 : Commissie voor
Welzijn, Gezondheid en Senioren**

1. Benoeming commissievoorzitter en secretaris

Aanwezig : de heren Jan Béghin, Jos Van Assche en mevrouwen Brigitte De Pauw en Valérie Seyns

Trefwoordenregister

Aanwending middelen Begrotingsfonds, blz. 52

Actualiteitsinterpellatie

Zie Subsidies hoofdstedelijke sociaal-culturele verbonden
Regularisatie zorgverzekering voor Brusselaars

Actualiteitsvraag

Zie Tussenkomst voor het gemeenschapscentrum De Rink

Begrotingswijziging 2 en B, blz. 31

Algemene bespreking, blz. 31

Stemming, blz. 35

Berichten van verhindering, blz. 31

Financiering lokaal cultuurcoördinatiebeleid, blz. 55

Horen van de Vlaamse volksvertegenwoordigers verkozen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 40

Interpellatie

Zie Vlaamse zorgverzekering
Projecten Impulsfonds voor het migrantenbeleid

Mededeling, blz. 31

Motie van orde, blz. 55

Motie van overeenstemming, blz. 36

Ontwerp verordening

Zie Begrotingswijziging 2 en B

Projecten Impulsfonds voor het migrantenbeleid, blz. 47

Regularisatie zorgverzekering voor Brusselaars, blz. 36

Spijbelgedrag Brusselse jongeren, blz. 50

Subsidies hoofdstedelijke sociaal-culturele verbonden, blz. 31

Tussenkomst voor het gemeenschapscentrum De Rink, blz. 50

Vlaamse zorgverzekering, blz. 36

Vragen

Zie Vlaamse zorgverzekering
Spijbelgedrag Brusselse jongeren
Aanwending middelen Begrotingsfonds
Financiering lokaal cultuurcoördinatiebeleid